Kövesy L. V. v. 10. K. 8. 8'/. 1942. III. 17én. 241

LGY. MEGYEI ÉS VÁROSI KÖNYVTÁR
KAPOSVÁR

BUDAPEST, 1942. MÁRCIUS 12. — II. ÉVFOLYAM 11. SZÁM.

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

ÁRA: 20 fillér

JAPÁN CSATAHAJÓK
A JÁVAI TENGEREN

HAJÓSÜLYESZTÉS —

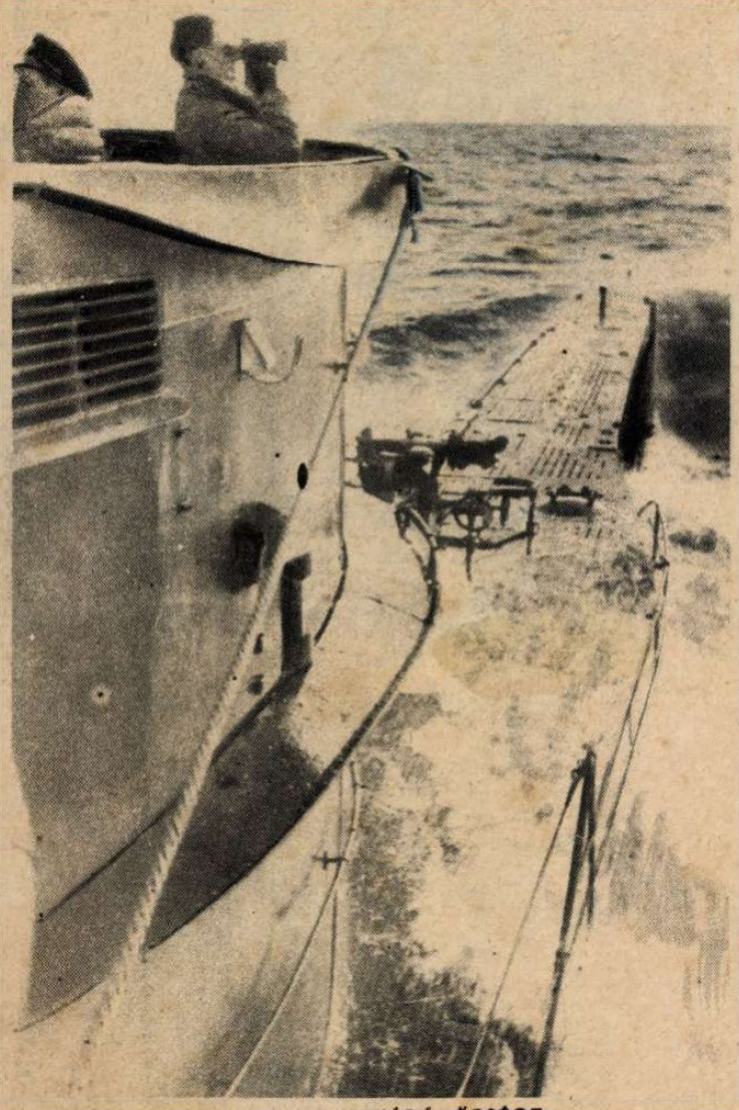

A TENGERALATTJÁRÓ ŐRSÉGE

figyeli a látóhatárt az Atlanti-óceánon s ha a vékony füstcsík, vagy az alig látható kis pont a messzeségben elárulja az ellenséges hajót, felhangzik azonnal a riadó!...

Mint a szakadatlanul dolgozó óriásgépek a modern gyári üzemekben, — úgy dolgoznak a tengeralattjárók, a repülőgépek, a gyorsnaszádok és a csatahajók az óceánok vizein, tépni, szaggatni, rombolni és sülyeszteni napnap után az angolszász hatalmak hajóhadát. A háború kezdete óta, Anglia és Amerika 15,500.000 tonna ürtartalmú hajóteret veszített el, legalább 7—8000 nagyobb szállítóhajót! Szinte elképzelhetetlen a harc, a küzdelem s a halálos mérkőzések végtelen folyamata a megrendítő számok mögött. Örökös figyelem, leselkedés, készenlét a tengerészélet, izgalmas és ezer veszedelemtől terhes minden út, hősi áldozattal megfizetett minden dicsőség. Erősen biztosított hajókaravánok és az ügyes átcsúszásban reménykedő egyes hajók ellen harcol a német és az olasz búvárnaszádok sokasága az Atlanti- és a Csendes-óceánon s a Földközi-tenger területén. Ágyú dörög, bomba robban, lángok csapnak fel és a sülyedő, hatalmas hajók körül a tenger vízét elönti az égő olaj... **Csodálatos és bámulatraméltó ez a hősi harc, amely évek óta szívós, elkeseredett akarattal üldözi és pusztítja az angolszász hajóhadat, szétveri a gőgösen meghirdetett blokád fojtogató gyűrűjét és előkészíti a tengelyhatalmak országainak szabadságát a tengereken!**

„NAGY SZÁLLÍTÓHAJÓ A LÁTHATÁRON!"

Pillanatok alatt mindenki elfoglalja a helyét. Szerencsés a helyzet. Magános gőzös közeledik gyanútlanul s a fedélzeti ágyú már tüzelésre készen várja. A tengeralattjáró teljes erővel rohan előre...

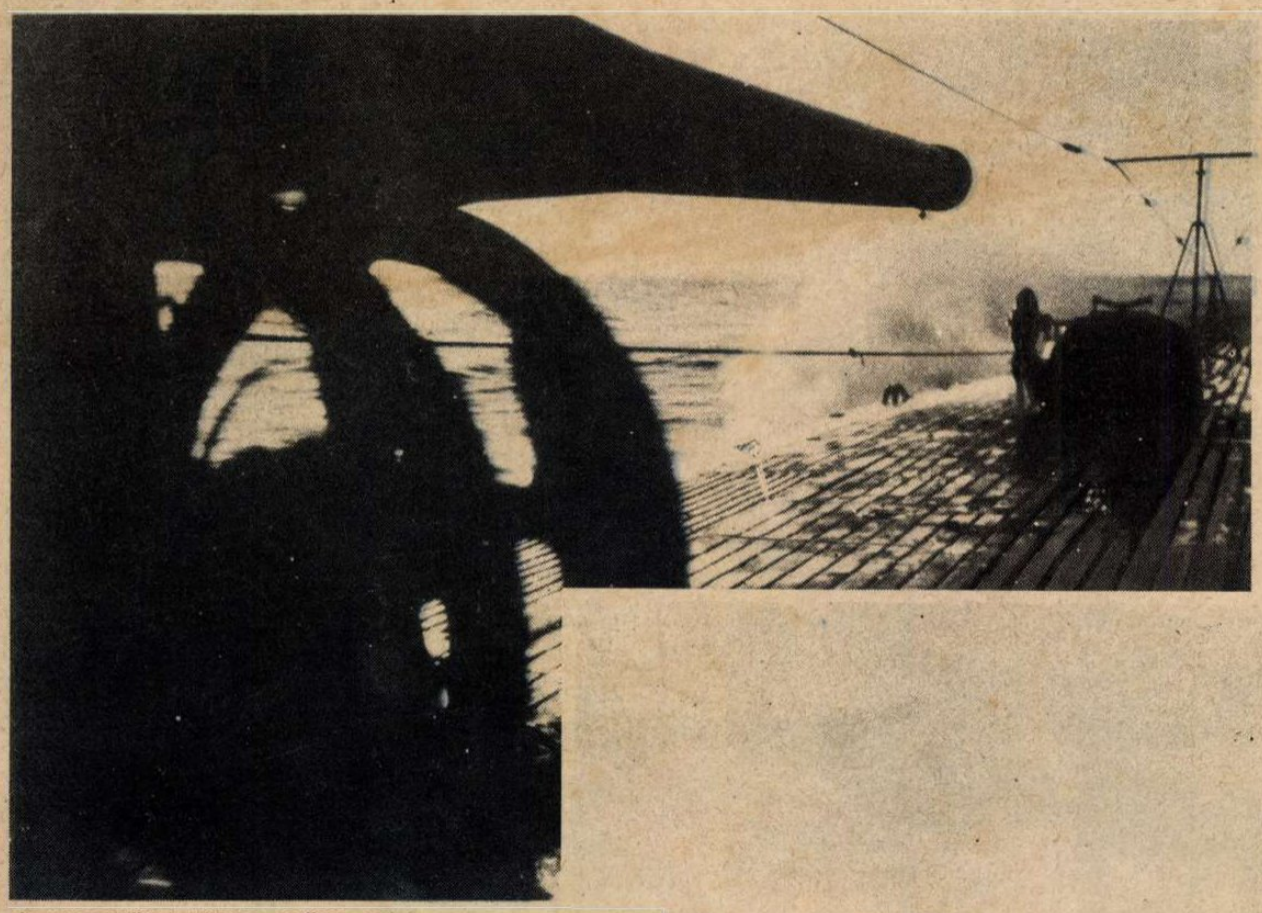

FENYEGETŐEN MERED ELŐRE AZ ÁGYÚCSŐ... ↑

Az angol gőzös is felfedezte már veszedelmes ellenfelét és cikkcakkos, sebes futással iparkodik menekülni...

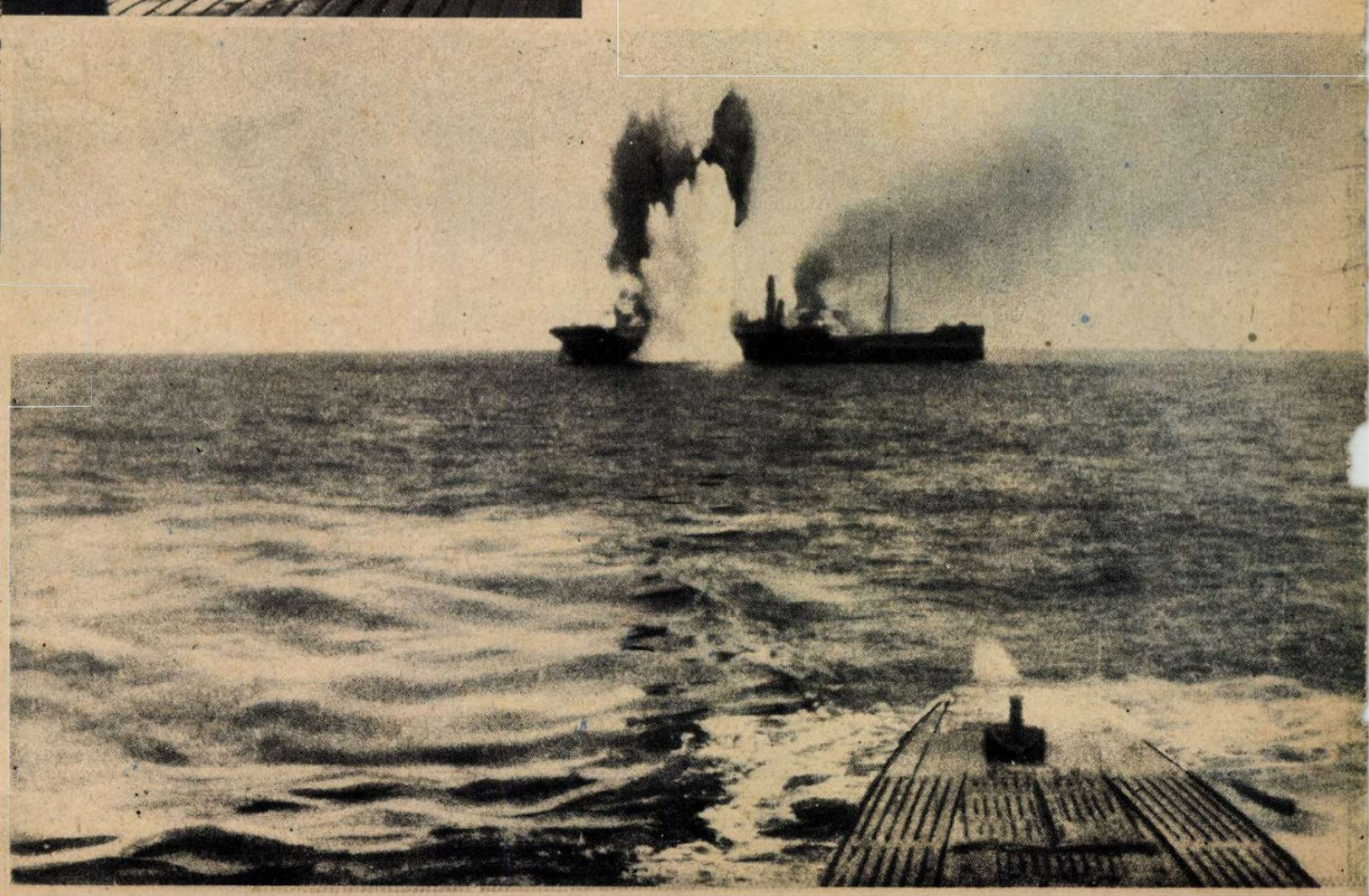

TÜZ! TÜZ! TÜZ! →

Három lövés dördül el s a tengeralattjáró rohan tovább a felgyújtott hajó felé. Pontos találat érte az angol gőzös középső részét s gépalkatrészek, széndarabok repülnek a levegőbe. Gyorsan bekövetkezik a tengeri tragédia

FUTÓSZALAGON

A NAGY PILLANAT, AMIKOR A HAJÓ FÉLOLDALÁRA DŐL...

←——
...AZUTÁN MEGROPPAN AZ EGYENSÚLY. A gőzös orra lefordul a hullámsírba s hátsó része hirtelen felvágódik a levegőbe, — az örök eltűnés előtt. De hol a legénység?...

——→
ITT VANNAK! A kiállott halálfélelmek után örülnek az életnek a megmaradottak s mosolyogva integet az egyik a német tengeralattjáró felé...

←—— TENGERÉSZLOVAGIASSÁG.
A tengeralattjáró nem tudja felvenni a menekülteket, de ellátja őket élelemmel, orvossággal és cigarettával s azt is megsúgják nekik, hogy merrefelé evezzenek, ha hajót akarnak találni a végtelen vizeken... Fogságba kerülnek? Hazajutnak? Ki tudja megmondani?... A tengeralattjáró folytatja útját az új harcok felé...

JÁVA

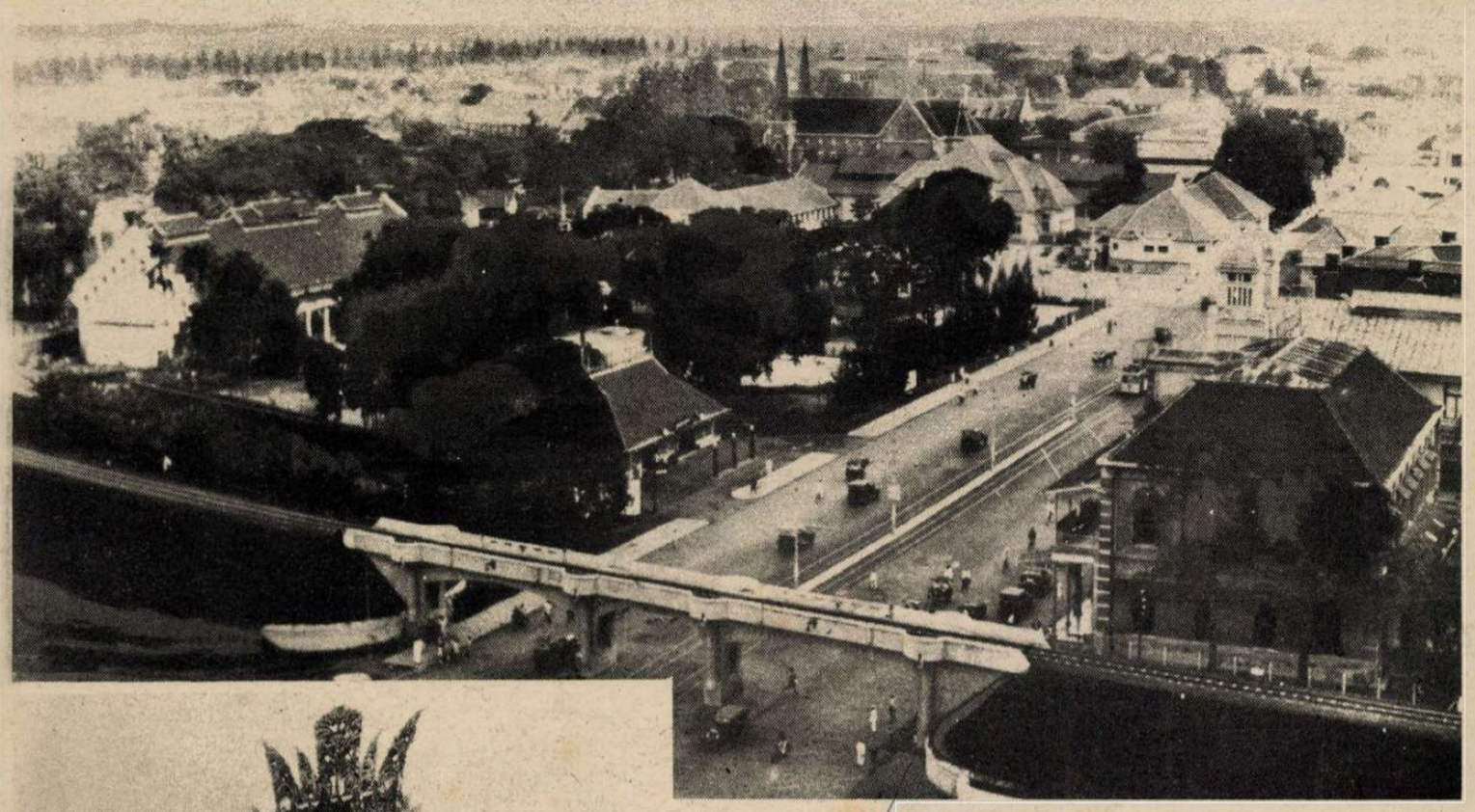

SZURABAJA, A SZÍNES VÁROS.

Jáva szigetének második legnagyobb városa a 400.000 lakosú Szurabaja, egyben a sziget legfontosabb hadikikötője. Fehér, sárga és világoskék háztetőkön ragyog a trópusi napfény. A fehér ember nem sokáig bírja a völgyek párás hőségét. Wavell tábornok is idejében elköltözött vezérkarával együtt Szurabajából

EZ AZ ŐSI RIZSMALOM JÁVÁBAN. ⟶

Emberi erővel zúzzák a rizst, a jávai nép főeledelét. A nép örül a primitív, de gazdag életnek és szívesen elfogadja a holland helyett a japán uralmat

BATÁVIA LEGNAGYOBB TEMPLOMA.

Jáva fővárosából százezrek menekültek el a sziget belsejébe, békés helyen várni meg az uralmat eldöntő harcok végét. A batáviai bennszülöttek templomát az ősi népművészet remekei díszítik

BUITENZORG VÁROSA Jáva keleti partvidékén. A Szunda-szorosban lezajlott tengeri csata után japán ejtőernyős csapatok kerítették be a várost

JÁVA TÉRKÉPE

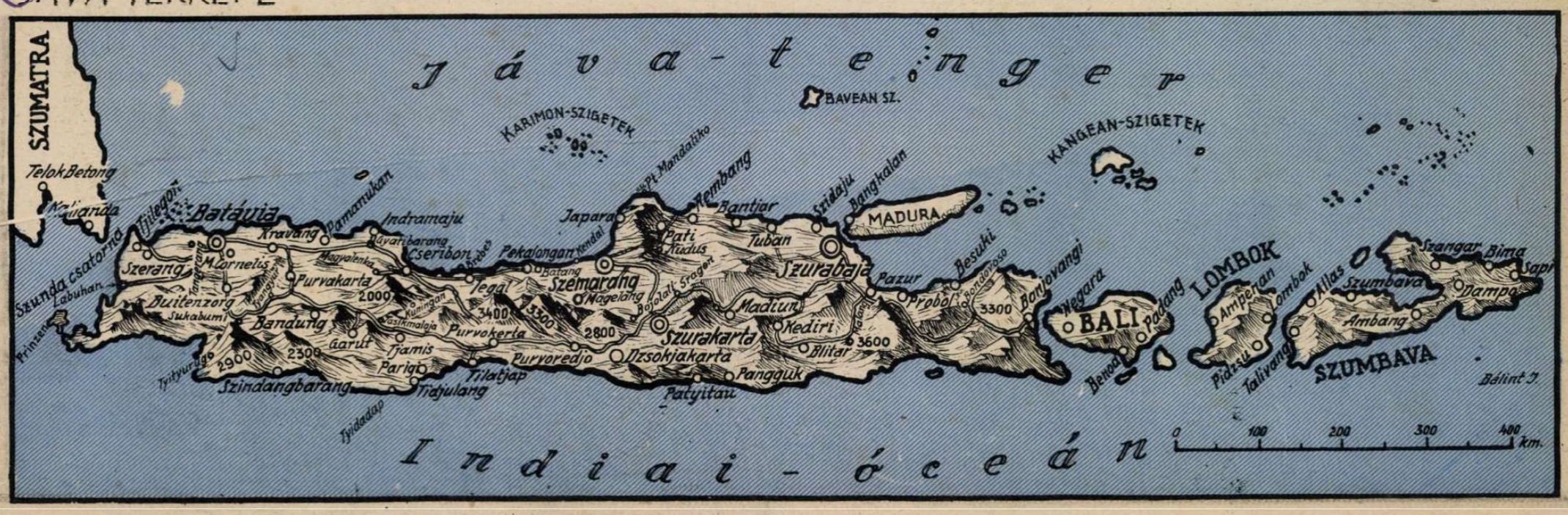

241

VÉDELME ÖSSZEOMLOTT

Régen hirdetik az angolszászok, hogy a 48 millió embert bőségesen eltartó, dúsgazdag Jáva szigetét nem hagyják, de a japánok a támadás ötödik napján elfoglalták Batáviát s a magára maradt holland védőrség feladta a reménytelen harcot. Ilyen szégyenletes fordulója még nemigen volt a háborúnak. A sokat emlegetett idő is az angolszász demokráciák ellen dolgozik s a világ népei már nem hisznek a jövőbe tolt igéreteknek. A jávai vizeken széthullott a demokrata szövetségesek hajóhada s a japán tengeri győzelem kiszámíthatatlan hatást gyakorolhat a további hadműveletekre. Ki hiszi el a történtek után, hogy Anglia és Amerika Ausztráliában vagy Indiában, váratlanul és hirtelenül megfordítja a hadiszerencsét? Minden új japán siker új és fontos támaszpontokat szerez meg a végső győzelem biztosításához s Nippon fiainak fanatikus hite és elszántsága feltartóztathatatlanul viszi előre az ázsiai térben a felkelő nap széles sugaraival díszített lobogót... Jáva szigetén rövidesen helyreáll a nagy — ázsiai rend s a japán hadak folytatják diadalútjukat Ausztrália, vagy India felé...

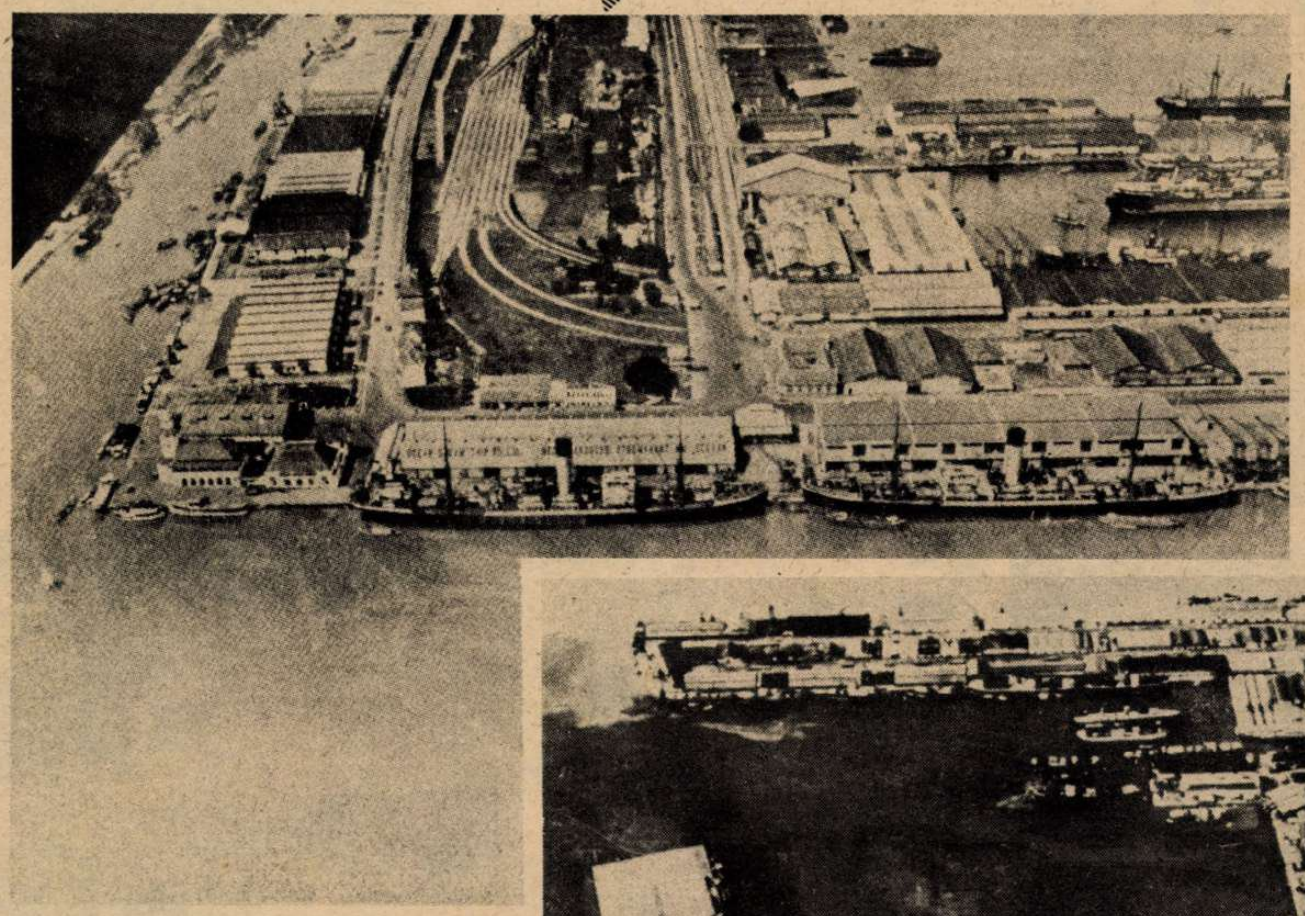

← A SZURABAJAI KIKÖTŐ

amelyet a szárazföld és a tenger felől egyszerre támad a japán hadsereg. Elfoglalása a legkiválóbb hollandindiai támaszpontot juttatja a japánok kezére.

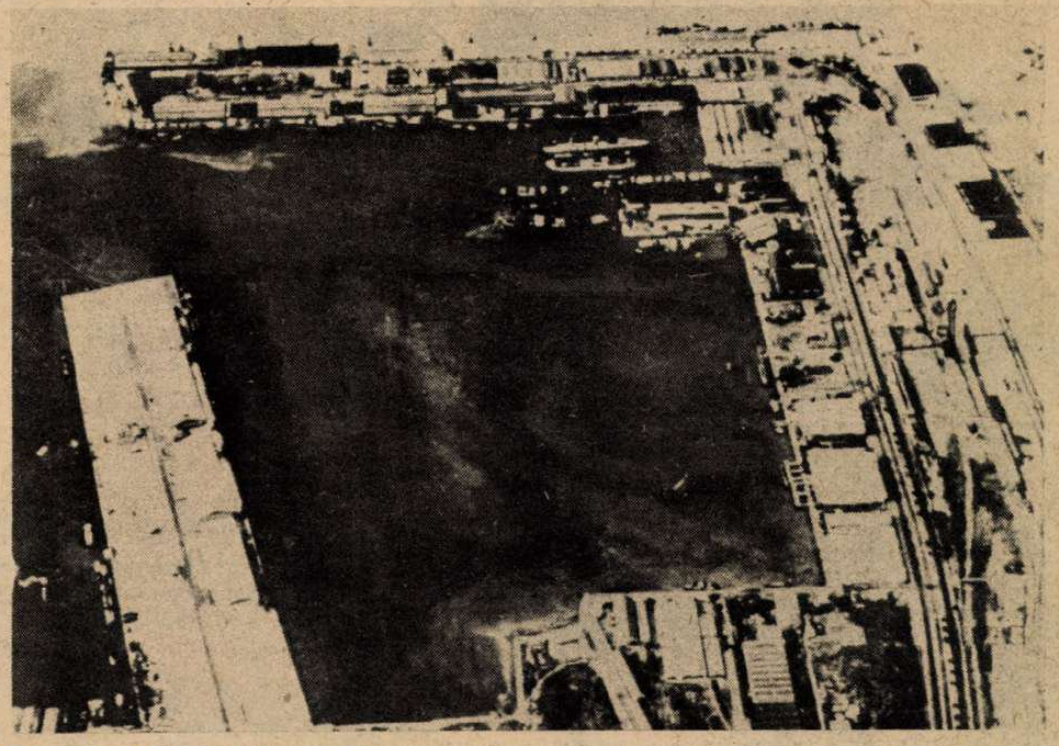

SZURABAJA

parkjaiban a bennszülöttek légvédelmi fedezékeket építenek. Hiábavaló igyekvés. A japánok rövidesen elfoglalják ezt a fontos jávai kikötőt. ↓

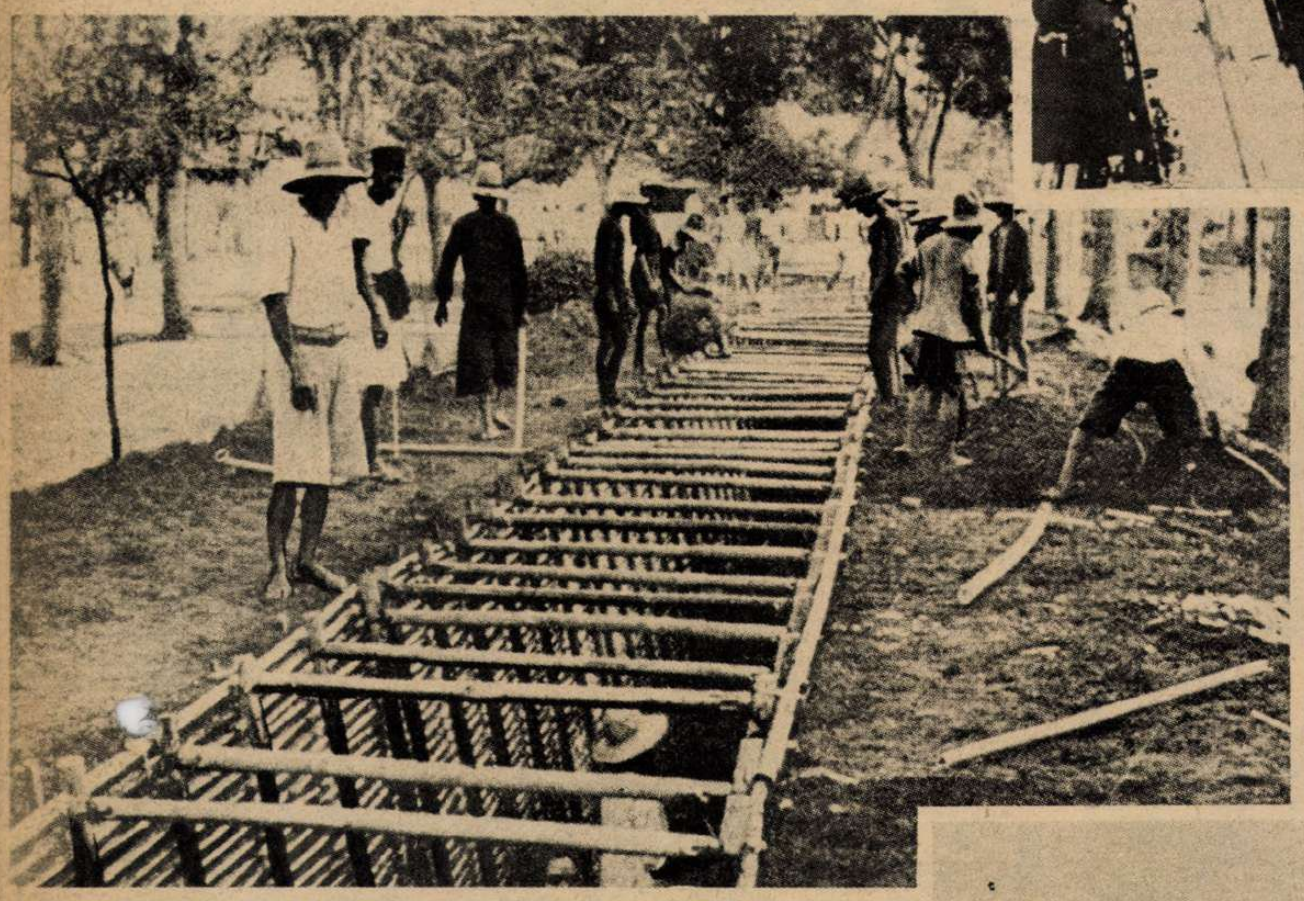

A NJAMPLOENGAN FOLYÓ SZURABAJA VÁROSÁN KERESZTÜL ÖMLIK A TENGERBE. A FOLYÓ VÖLGYÉBEN TÖRNEK ELŐRE A JAPÁN CSAPATOK.

→ MANGKOENAGARA JÁVAI URALKODÓ HERCEG LEÁNYAI TÁNCOLNAK.

A sajátságos ősi hangszerek muzsikáját csak lassan fedezi fel szépnek az európai ember. A hercegnők ékszerei vagyont érnek, ruhájuk gyönyörű s csak a mezítláb-divat furcsa...

← SZURABAJA GAZDAG PIACÁN.

Malájok, kinaiak, indusok, arabok lepik el évszázadok óta a nagy kikötővárost, ahol élelmiszerben sohasem volt hiány.

← JÁVA NÉPÉT
a tánc, az ének és az ünnepi ácsorgás gyönyörködteti. A háború csak elkerülhetetlen rossz, a boldog békéig...

→ BATÁVIA LEGRÉGIBB VÁROSRÉSZE.

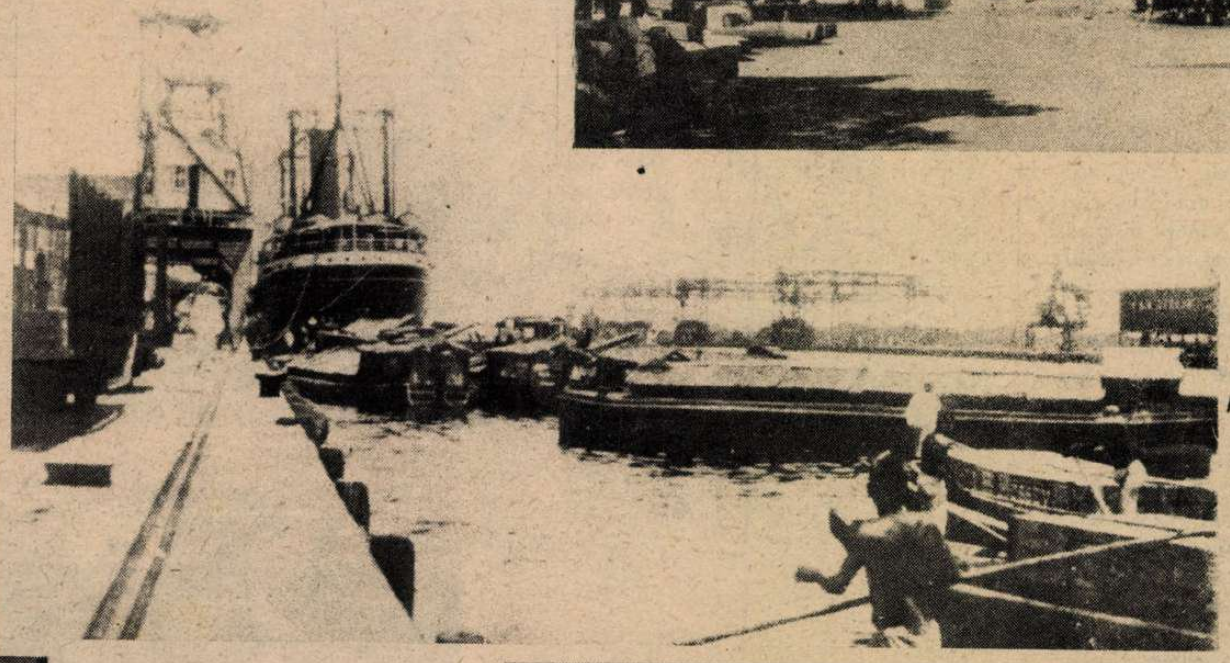

← A BÁTÁVIAI KIKÖTŐ.
Már a japánoké a dúsgazdag főváros.

← LAKÓHÁZAK BATÁVIA KÍNAI NEGYEDÉBEN.
Ázsia népeinek zagyva gyülekezete a hollandindiai főváros lakossága...

→ A BANDUNGI REPÜLŐTÉR,
ahol az összegyüjtött holland repülőgépeket a japán bombázók a földön pusztították el.

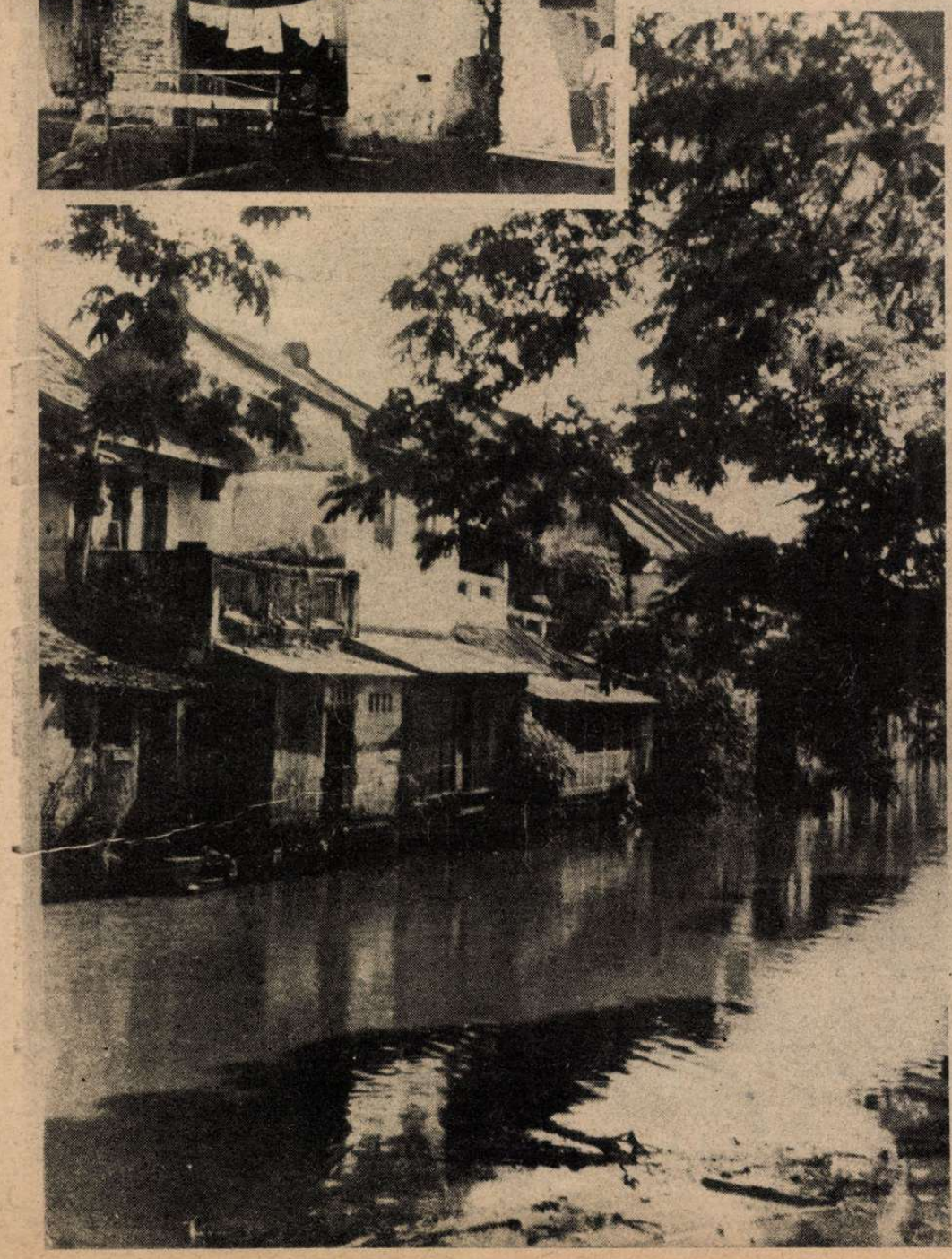

← PINTJOE KETJIL, BATÁVIA KÖZELÉBEN, — ahol a japánok véglegesen megtörték a gyenge holland ellenállást.

NÉPÉLET BATÁVIÁBAN.

↓ SZABÓMŰHELY BATÁVIA UTCÁJÁN.
A hőség, az örök nyár a szabadba szorítja az életet és a munkát.

A CHERIBONI KIKÖTŐ.
Itt vágták el a partraszállott japánok a vasúti összeköttetést Jáva keleti és nyugati része között. Cheribon feleúton fekszik Batávia és Szemarang között.

JÁVAI BENNSZÜLÖTT.

A SZEMARANGI KIKÖTŐBEN.
A rizs a nép főeledele. A maláj kereskedő előkelően, két pálcika segítségével fogyasztja a déli rizsadagot s a világért le nem teszi vadonatúj európai kalapját, de mezítláb próbál felszedni egy kis hűvösséget a földből, a szörnyű hőségben.

↑ A SZUNDAI SZOROS SZUMATRA ÉS JÁVA KÖZÖTT.
Az előtérben a szumatrai part. A tengeri csata után itt szállottak partra a japán csapatok

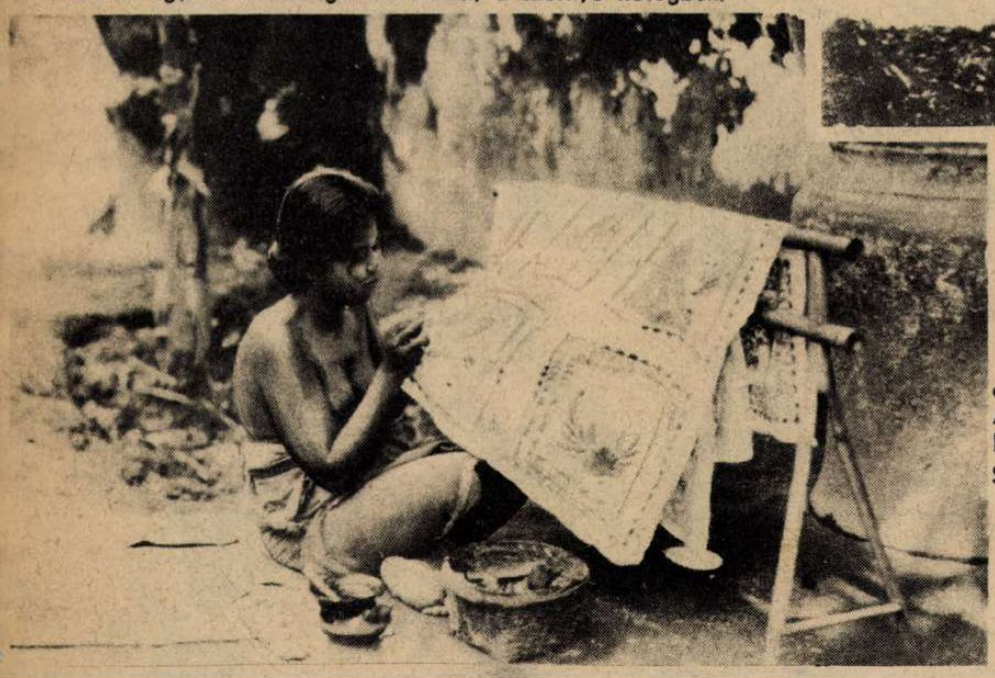

← A BATIKOLÁS ÉVSZÁZADOS JÁVAI MŰVÉSZET.
Szeretik az asszonyok a színes kendőket.

→ SZORGALMAS MUNKA A JÁVAI RIZSFÖLDÖN.

JÁVAI FELVONULÁS AZ URALKODÓ HERCEG FOGADÁSÁRA. →
A jávai bennszülött uralkodók dúsgazdag munkanélküli urak, mert az uralmat helyettük a hollandok gyakorolják...

↓ JÁVAI VULKÁN.
A szigeten gyakran pusztít a működő vulkánok kirobbanó lávatömege.

MAGYAR KÉPHIRADÓ

Jégzajlás a Duna budapesti szakaszán.

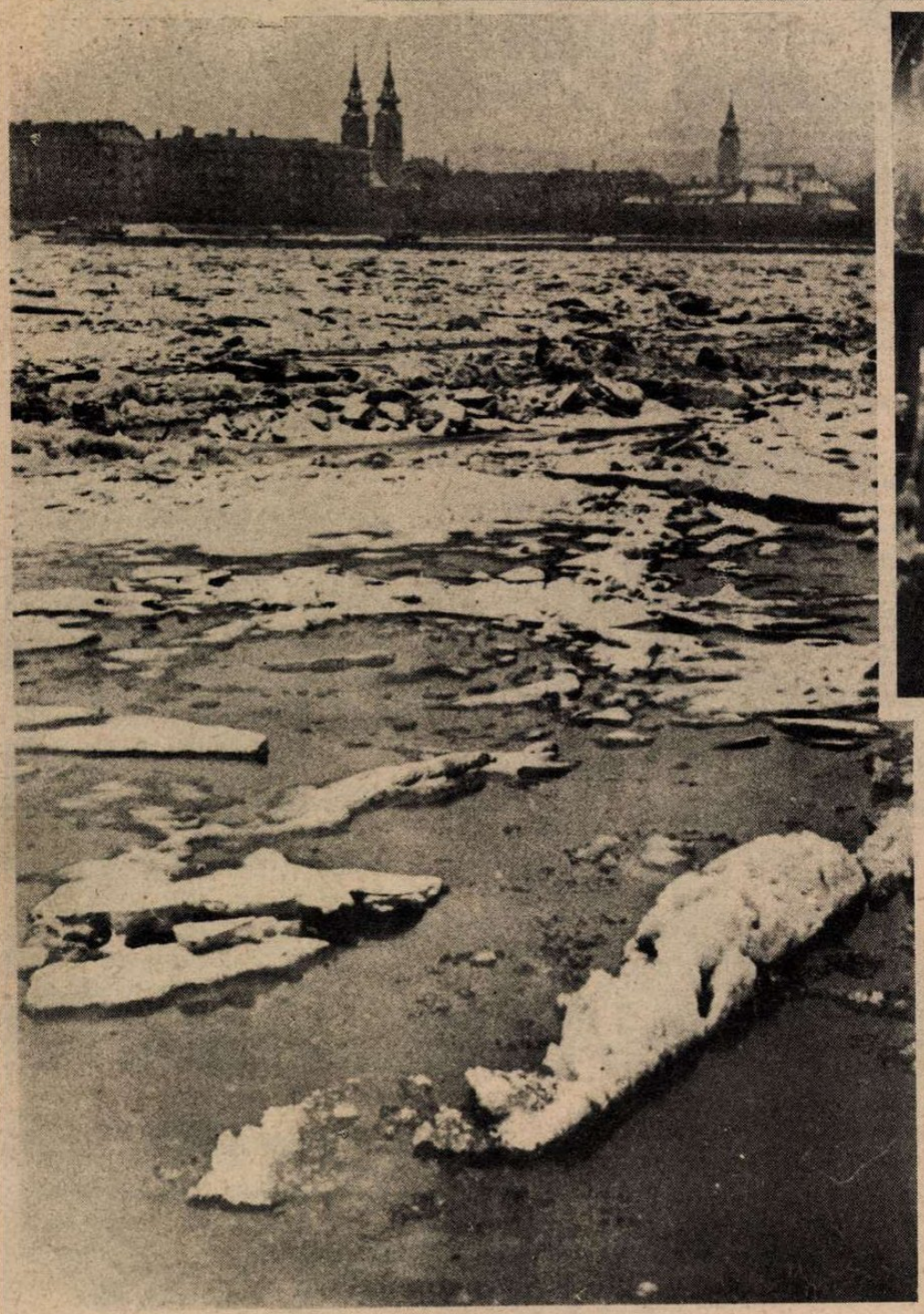

XII. PIUS PÁPA koronázásának harmadik évfordulóján, március 8-án, ünnepi szentmise volt a budai koronázó főtemplomban.

HŐS LEVENTÉK. Kajdács János, Krémer György, Vajda Béla és Mathei György leventék, akik a délvidéki harcok idején, különösen bátor magatartásukért bronz vitézségi érmet kaptak. Gullián Márton, Leicht János, Vajda József és Ács Gyula leventéket pedig a honvédelmi miniszter elismerő oklevelével tüntették ki. *(Jobst Kázmér felv.)*

A leventék ifjúvezető-képző tanfolyamáról, melyeken 3500 ifjúsági levente-vezetőt képeznek ki.

Tereptan-óra

Légvédelmi gyakorlatok

Térképolvasás

A Kolozsvári AC első budapesti futballmérkőzéséről.
Baloldali képünk: a harmadik gól a KAC kapujában. Jobboldali képünk: kornerjelenet a KAC kapuja előtt. Az eredmény: 5:1, a Ferencváros javára.

Március 15-én

Magyarország népe a szabadságszeretet és a történelmi haladás örök gondolatát ünnepli, saját hőseinek és nagyjainak megbecsülésével. Az 1848-as események 94 esztendő távlatában már a hétköznapi zsörtölődések és súrlódások szenvedélyei nélkül tárják fel ragyogóan az utódok előtt egy harcos, cselekvő és nagy eszmék tüzében lobogó magyar nemzedék hervadhatatlan érdemeit. Gondolkodók, politikusok, költők, írók, osztálytalanul összetartozó magyarok, az idők szavát megértő áldozatos férfiak, a magyar nép új életre vágyó tömegeivel együtt, évtizedes, nehéz küzdelemben érlelték az időt s puhították meg a szellemi talajt a felszabadító koreszmék befogadására. Ez a hosszú, céltudatos és annyiszor kudarcba fulladt közös küzdelem a lényeg és az erő, amely 1848 március 15-ét végre a kivívott szabadság napjává avatta! A kor hite, iránya győzött Magyarországon is a megnyert európai harc után s a bécsi forradalom híre verte nemes, akaratos lázba a főváros ifiúságát, megvalósítani régi álmait a magyarság javára. Március 15-én eldőlt a küzdelem, amely felszabadította a jobbágyokat, letörte a feudalizmus értelmetlenné vált korlátait, érvényesítette a népi közakaratot s kiváltotta a lelkekből az áldozatkészséget az országra dübörgő szabadságharc hősi megvívásához. A magyar nép csalhatatlan ösztönnel, ilyen átfogó, történelmi értelemben ünnepli meg március 15-ét s nem újítja fel a jólismert viszályokat, nem ünnepli az egyik nagyságot a másik rovására s nem keresi, hogy melyiknek volt nagyobb igazsága a helyzet helyes megítélésében, mert hiszen a közös kiállásért a szenvedések áradata, őrület, halál és száműzetés zúdult a 48-as magyar vezető nemzedékre... A nagy korszak előljáró nagy fiaira áldott egységben hull a fény az élők csillogó szeméből s így van ez jól... Ne legyenek az ősök 94 esztendő után, a magyar nemzet összehasonlíthatatlanul megváltozott körülményei között az elcsent cégérei a megbúvó baloldali akaratoknak!

A szociáldemokratapárt

hetek óta hirdeti a március 15-i ünnepséget a Népszavában. A marxisták csak elenyésző részét képviselik a magyar dolgozóknak s mint politikai párt, az utolsó választásnál titkos szavazattal és bukott gyöngeségben kerültek be az ország törvényhozó testületébe. A nemzeti alapon álló politikai pártok nem rendeznek agyonreklámozott, külön márciusi ünnepségeket s nem bontják osztályokra az emlékezést, mert nincs semmi külön céljuk Petőfi Sándor halhatatlan nagyságának idézésével. A Népszava azonban izzadságos történelemhamisítással próbálja a szabadság ünnepét a zsidó egyenjogúság mozgalmával azonosítani s minden lehetőt és lehetetlent elkövet a szabadságharc korszakának kisajátítására. Miért?... Mert a mai világban bizony égető szükség van valami kis átmeneti kuruckodásra, hogy az érvényes osztályharc-programmot és a jelenbe átvöröslő múltat legalább átmenetileg elfeledtesse. Petőfi kell, március 15-e kell, melldöngető hazafiaskodás kell, népfrontos patriotizmus kell, — a súlyos régi igazságok feledtetésére. Mert voltak letagadhatatlanul, másféle márciusok is a Népszavában. Például 1919 márciusa... Azon a márciuson más hangok lángja csapdosott ki a Népszavából, akkor márciusban lelkendezve jelentette a Népszava, hogy „a kultúra csodája és a magyar proletárság gyönyörű megmozdulása az oka, hogy szombat este a csepeli szikratáviró állomásra többször iderezgett Lenin elvtárs hangja...“ Akkor márciusban a Népszava „Lenin elvtárs apostolos szép fejéről“ írt s őrjöngve ünnepelte a keresztény Európa felgyújtását és a zsidó hóhérokat, Szent István véresre szaggatott birodalmában. Akkor márciusban írta a Népszava a következő szégyenteljes sorokat: „És ha a világháború helyett egy cseh, román, szerb proletariátus vonult volna fel az akkori félig hűbéri, félig burzsoa Magyarország ellen, mi, magyar proletárok, azzal a lelkesedéssel fogadtuk volna ezt a felszabadító inváziót, mint amilyen örömmel várjuk az orosz szovjetcsapatokat, hogy velük együtt vigyük tovább a világ proletáriátusának felszabadító háborúját...“ Nem a magyar proletár, hanem a zsidó világforradalmiság víjjogott ezekben a gyalázatos sorokban! A Népszava hasábjain. Márciusban; — de 1919-ben...

Azon a márciuson

a Népszava a „csuhások“ ellen harsogott, s azt írta, hogy „kiporoljuk a csuhát, nem engedjük a népet tovább butítani...“ Azon a márciuson csak „e l v t á r s a k“ ünnepelhették meg a vidéken is március 15-ét, Petőfi életének és tüzes magyar szándékainak vörös meghamisításával. Azon a márciuson Vámbéry Rusztem, Kun Béla, Ágoston Péter, Landler, Kunfi, Szamuelli, Kéri Pál, Pogány József, Weltner Jakab és a többi fajtestvér rikoltott zsidó tavaszt... Azon a márciuson a magyarországi szociáldemokrata párt és a kommunisták magyarországi pártja aláírta az egyesülési határozatot a proletárdiktatura nevében s 10 zsidó aláírása elég volt kimondani, hogy „természetszerűen véglegesen elejtődik a nemzetgyűlési választások terve...“ Hát nem volt ez szabad élet? Gyöngyélet? Hát nem érdemes erről a szabadságról újra álmodozni azoknak, akik a Népszavában durván és hazugul támadják a nemzeti gondolatot hűségesen szolgáló magyar dolgozókat, s szándékaik rejtésére és burkolt megmutatására március 15-i ünnepséget hirdetnek? ... A szociáldemokrata zsidó vezérek miatt a magyar munkások ezrei szenvedtek ártatlanul. A társadalmi béke útjára ezek a héber vezérek hintettek parazsat, de a mi véreinket szalasztották át mezítlábasan a zsarátnokon... Most azután összefogást hirdetnek a polgársággal, a középosztállyal, a földművelő réteggel, hogy újra megerősödhessenek s kezdhessék a régi játékot elölről. Szavaltatnak, énekeltetnek lehetőleg olyan verseket és dalokat, amelyekből a zsidó fül kiszedheti a kimondhatatlan, de hangsúllyal alátámasztott reményét — annak a bizonyos márciusnak, amelyre Petőfi Sándor nem gondolhatott. Kár az olyan dolgozó magyar munkásokért, akik nehéz életsorsukban odaadják magukat névtelen seregnek, ehhez a zsidómentő propagandához. És kár a szociáldemokrata párt nagy erőlködéséért is, mert ez a március, ha százszor bizonyítják, akkor sem az övék, — a másik március pedig nem támadhat fel soha többé!

A szovjetkolhoz

rendszerét felszámoják a németek az elfoglalt ukrajnai területeken s Rosenberg birodalmi miniszter rendelete nyomán megszűnik az újkori rabszolgaság legszégyenteljesebb intézménye. Sztalin milliók embertelen elpusztításával, a szabad parasztság kiirtása árán teremtette meg a szovjet „kenyérgyárakat“, a kolhoznak nevezett állami mezőgazdasági üzemeket, amelyekben a földműves a szovjet bérmunkása lett s keserves erőfeszítéseinek gyümölcsétől megraboltan, koldussorban tengette életét. A világtörténelemben még sohasem fordult elő, hogy egy maroknyi uralkodó réteg 20 millió birtokostól elrabolta volna egyéni tulajdonát s éppen a kolhozok megalapítása, a magánvagyon tökéletes megszüntetése volt a vörös cár végzetes hatalmának legnagyobb próbája. A kolhoz egy olyan adóztatási rendszert honosított meg, amelyről Európában álmodni sem mertek. A paraszt minden terményét beszolgáltatta az állami raktárakba s a cserébe kapott ipari javak árát az állam búzában és egyéb terményekben számolta el. Ezt az önkényes csereviszonyt pénzben is kifejezték ugyan, de a szovjetpénz értéke sohasem volt szilárd s mindig alacsonyabb volt a vásárló ereje, mint ahogy a szovjet parancsolta. A mezőgazdaság félelmetes kizsarolásából élt a szovjet s épült ki a hadiipar. A paraszt rongyokban járt, éhezett a dús földeken, beszolgáltatta a gabonáját s ha a nyilvánvaló igazságtalanság miatt pisszenni mert — agyonlőtték. Egyszerű módszer és nem ráz... A szorgalomnak, az igyekvésnek nem volt semmi értéke s az elszomorodott páriáknak a szovjetkantin, az állam szállította a pálinkát. Mirevaló lett volna az adó ott, ahol mindent elszedtek a dolgozóktól, nem a háborúban, hanem a békés években! Az emberi méltóság megtaposása a parasztbirtokok megszüntetése s visszaállítása a rabszolgaságnak, a hajcsárok kedvéért. Az európai kultúra védelme az a német rendelet, amely megnyitja az utat Ukrajnában is a szabad parasztbirtok felé s az átmenetet a természetes gazdasági rendhez, a szövetkezeti formával teremti meg. Az új világ tervgazdálkodása csak irányítást jelent s nem szemérmetlen rablást. Az új világnak értelmes, dolgos, a munka révén gyarapodó, milliónyi egészséges kisgazdacsaládra van szüksége Európa minden haladni vágyó országában!

Wavell tábornok

*rendíthetetlen, sőt felfelé ívelő pályája tanulságosan rávilágít a demokráciák legnagyobb gyöngeségére, a vezető személyiségek kiválasztásának avult, korszerűtlen módozataira. Wavell bizonyára kiváló tisztje volt fiatalkorában is az angol hadseregnek s hosszú szolgálata alatt, — az eredményes harci és hadászati vezetés kivételével, — mindent megtanult. A sok melléktudomány, a jó fellépés s a birodalmi érdekek feltétlen hangoztatása, Anglia legveszedelmesebb háborújában seregek élére sodorta s az angol sajtó lázasan meghirdette az egész világnak, hogy most jön, ami még nem volt... Mire is Archibald Wavell express ajánlva elvesztette az első nagyobb megpróbáltatásnál, az afrikai hadjáratot. Jutalmul megkapta Irakot és Indiát a körülfekvő csekélységekkel egyetemben. Az aránylagos nyugalomban és lázas előkészületekben újra megnőtt Wavell tekintélye s a japán háború kezdetén már korlátlan katonai ura volt a Maláj-félszigetnek, Szingapurnak, Hollandindiának s Ausztráliát is az ő nevével biztatták, hogy a derék burmai polgárokról ne is beszéljünk. A Csendes-óceán szigetvilágában Wavell nevét suttogták a bennszülötteknek s a „nagy fehér törzsfőnök“ híre megrázta a kókuszdiófákat is. Mire is Archibald Wavell elkezdett veszíteni, olyan gyorsan és megszédítően, hogy lehetetlenség tőle bizonyos tiszteletet megtagadni. Úgy tud veszíteni, mint egy született indiai maharadzsa: két kézzel, könnyedén, klasszikusan és harag nélkül. Oda se neki!... A maláj félszigetet, Szingapur, Hollandindia s mi egyéb, viharos gyorsasággal elúszott. Wavell angol hidegvérrel mindig hátrább helyezte a főhadiszállását s ahol átvette a védelmet, ott nem nőtt többé fű, kő-kövön nem maradt, csak friss japánok érkeztek állandóan. De ez sem ártott meg Archibald Wavellnek. Avval a hivatalos indokolással, hogy Jáva és Burma között érthetetlen folytonossági hiány keletkezett, ami nem engedi meg a nagy hadvezér képességeinek teljes kifejtését, Wavellt kinevezték India katonai parancsnokának, beválasztották a legfőbb védelmi tanácsba s ráadásul az angol sajtó egy része tüzesen követeli, hogy jöjjön haza és legyen hadügyminiszter, mert ütött a cselekvés órája... Csak Ausztrália lélegzett nagyot. Azt hiszik ugyanis, hogy addig nincs komoly baj, amíg Archibald Wavell át nem veszi a védelmüket. Ha Wavell Indiában tevékenykedik, akkor Indiában **robban** valami s ha hadügyminiszter lesz, Angliában tűzhányók törnek ki a kikötők alatt, hogy veszíthessen a nagyszerű tábornok. Tiszta szerencse, hogy a demokráciák konokul ragaszkodnak — a kipróbált tehetségekhez...*

Rangoon elesett!

A heti hírek forradalmi jelenségekről számolnak be a burmai nép széles rétegei között. Az angol ellenállás megtört, Rangoon elesett, a szárazföldi harcok meggyöngülnek s a japán előretörés időbeli sorrendjét inkább a szállítási lehetőségek szabják meg, mint Anglia ellenálló ereje. A sok mese és angol fogadkozás után, a leszámolás következik!

RANGOON UTCÁIN ÖSSZEVERŐDIK A NÉP, — LÁZAS IZGALOMMAL VÁRJÁK A JAPÁNOK BEVONULÁSÁT.

← Rangooni személyszállító bárka, művészi faragásokkal

→ Rangooni piac a városszélen

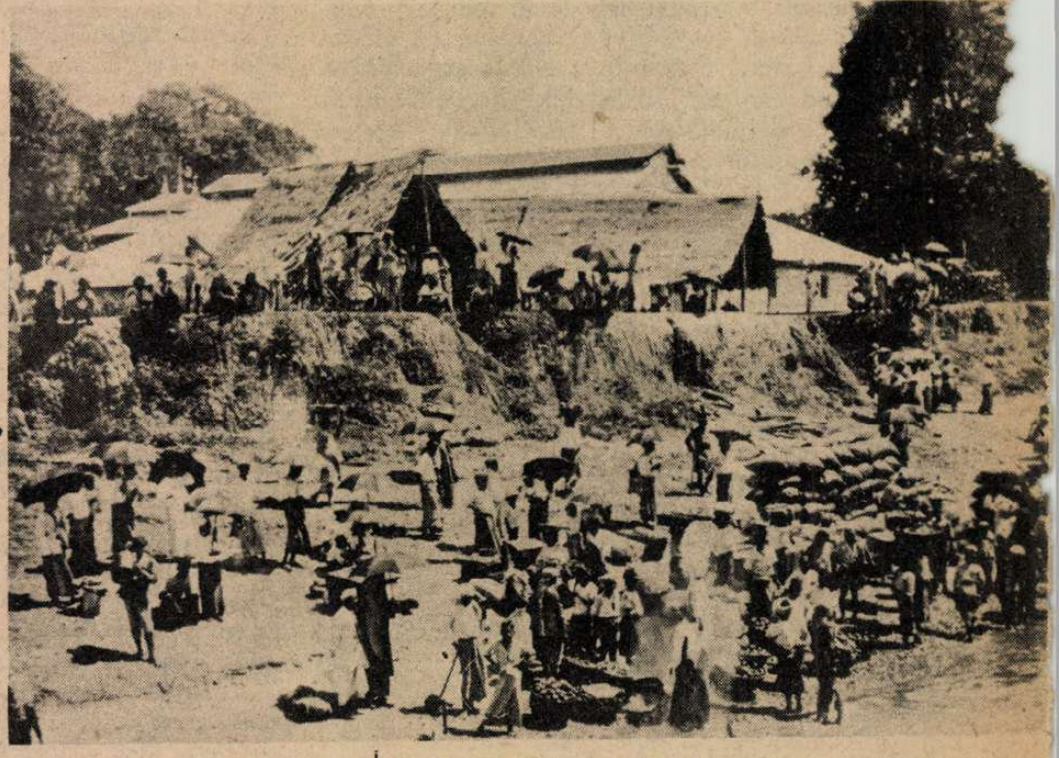

↓ ÜRES MÁR A BURMAI ÚT!

Japán légifelvétel a híres út legveszedelmesebb szakaszáról, ahol 500 méter magasban nyoma sincs már a járműveknek. Wavell egyetlen reménye — a kínai hadsereg . . .

↑ Gyönyörű pagoda Rangoon közelében

← JAPAN GYALOGOSOK A ROHAM ELŐTT A BURMAI HADSZINTÉREN

4 Berlin C 3071 234 7/5 2038 =
Magyar Futar Budapest/Ungarn Postfach 37 =

PÁRIS BARBÁR BOMBÁZÁSA

ROMOK, TŰZEK, ELPUSZTULT MUNKÁSCSALÁDOK!

Március 4-ének éjszakáján, az angol repülők St. Germainetől St. Claudig, 25 km-es szakaszon bombazáport zúdítottak Páris külső negyedeire. Egész házsorok tűntek el. Kórházak dőltek össze s maguk alá temették a betegeket. Franciaország komor gyászban temette el halottait. *(A Magyar Futár rádióképe.)*

PÁRIS BOMBÁZÁSA. Az angol repülők Párisnak keleti lakónegyed-övezetét bombázták végig, különösen St. Germaine, Boulogne, St. Claud, Sevres, Issy és Clamart környékét. A helyrajzi adatokból nyilvánvaló, hogy az angol bombázók nem merészkedtek el az erősebben védett belsőbb területekre, hanem igen nagy magasságból, válogatás nélkül, gyorsan ledobálták bombáikat és eltávoztak.

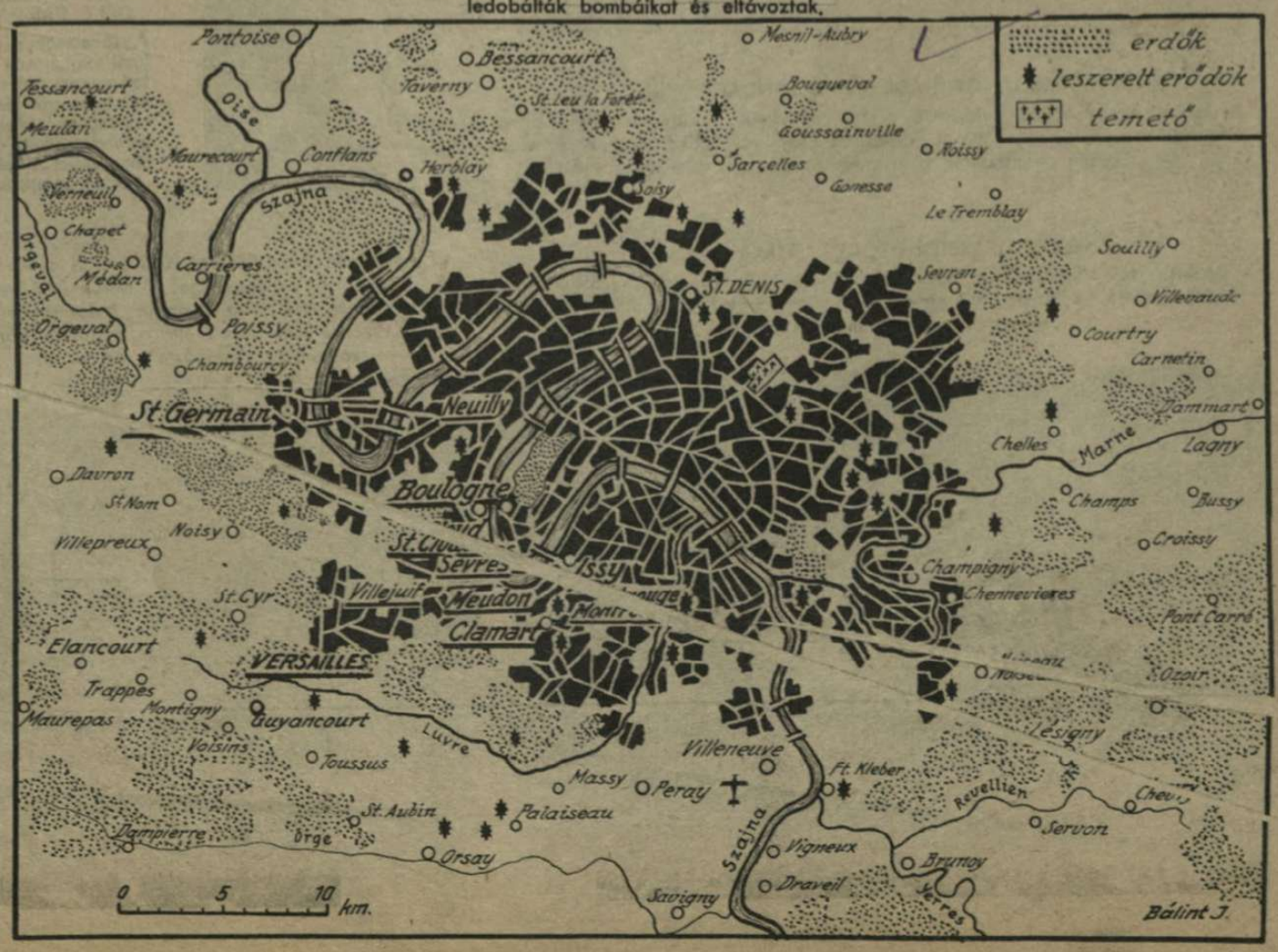

Franciaország elvérzett Angliáért s Anglia ártatlan francia munkásokat, asszonyokat és gyerekeket mészároltat le a párisi külső negyedekben, hogy vak dühét kitöltse az elesett bajtárson. Nincs mentsége az angol repülőknek, mert olyan körzetekben dobálják le bombáikat, ahol nincs gyár, nincs katonai üzem és laktanya, csak rengeteg lakóház van, a munkásrétegek számára!

Közel **ezer halottat** siratnak Párisban a hozzátartozók. A bérházak romjai alól még a hét végén sem kerültek elő az összes sebesültek és halottak. Szivettépő, borzalmas jelenetek játszódnak le a füstölgő házroncsok között. A francia kormányfő orgyilkosságnak minősítette a támadást. **Gyalulatlan deszkakoporsók százai vádolják Churchillt és az angol hadvezetést, a szövetségi kötelezettséget a végsőkig teljesítő, szerencsétlen Franciaországban.** A világ népei pedig tanulnak a párisi példából. **Megtanulják, hogy Angliát segíteni, — öngyilkos cselekedet!**

Heti krónika a hét tengeren vívott csatáiról

NÉMET TENGERALATTJÁRÓ, ORKÁNSZERŰ VIHARBAN AZ AMERIKAI PARTOK ELŐTT.
A hétvégi eredmény 82.000 tonna, 12 nagyobb hajó elsülyesztésével. Amerikában fojtott izgalommal figyelik a német tengeralattjárók fokozódó tevékenységét...

FORT DE FRANCE,
Martinique szigetének fővárosa. A délamerikai partok előtt fekvő értékes francia gyarmat megszállását követelte a héten az amerikai sajtó, a Panama-csatorna védelmére. A Bahama-szigetek és a Kis Antillák körül német tengeralattjárók tűntek fel s ez lenne a jó alkalom a foglalásra... A Francia Bank aranykészletét közvetlenül a német-francia béketárgyalások előtt Martinique szigetére szállították s az aranyrudak is izgatják a demokráciák beavatkozási vágyát...

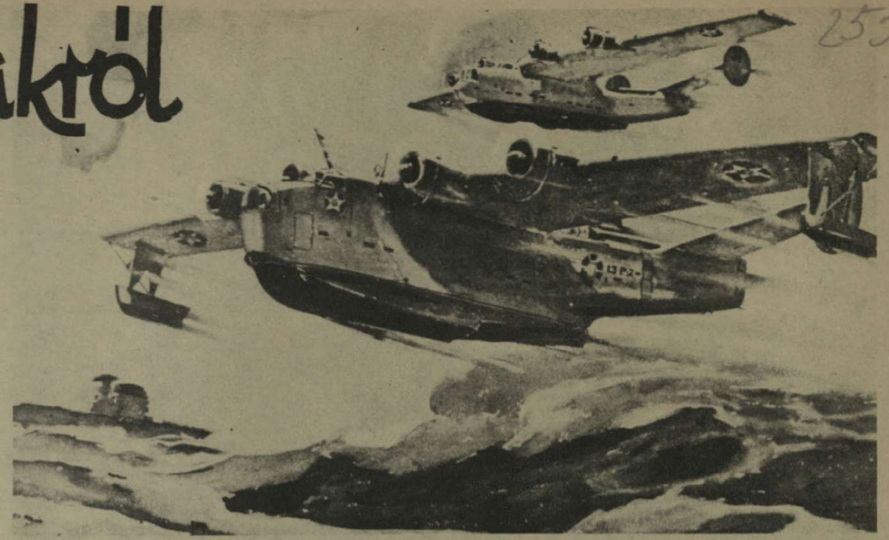

A HÍRES AMERIKAI „LÉGI ERŐDÖK", — AMELYEK KÖZÜL A JAPÁNOK JÁVA SZIGETÉN ÉS AZ AUSZTRÁLIAI BROOME VÁROS HADIKIKOTÓJÉBEN, A HÉT FOLYAMÁN NÉHÁNY TUCATOT ELPUSZTÍTOTTAK...

ZAMBOANGA HADIKIKOTÓ MINDANAO SZIGETÉN.
A japán főhadiszállás jelentette a hét folyamán, hogy sikeres partraszállással elfoglalták a fontos kikötőt s a csapatok ellenállás nélkül nyomulnak előre, végleges megtisztítani a szigetet a szétszórt ellenséges erőktől

SAN JUAN →
Portorico szigetén. Az Egyesült Államok fontos katonai központja, hadi kikötője és légi bázisa a Panama-csatornához vezető úton. Mégis megtörtént a csoda, hogy német tengeralattjárók ágyútűz alá vették a közvetlen közelségben, Mona-sziget hadicélpontjait. Ez volt az első eset, amikor amerikai felségterületet ért német támadás

A MAKASSZÁRI → KIKÖTŐ CELEBESZ DÉLI PARTVIDÉKÉN
A szövetségesek hadiflottájától véglegesen megtisztított makasszári szoroson át hatalmas erősítések érkeztek Japánból Makasszárba, amelynek kikötője a legfőbb támaszpont a hollandindiai harcok befejezéséhez...

PORT DARWIN FOUTCÁJA.
A híres ausztráliai erődöt japán légitámadások pusztítják s az angolok a merész ellenség partraszállását már nem tartják lehetetlenségnek

PORT DARWIN HADI REPULÓTERE AUSZTRÁLIÁBAN, AHOL A JAPÁN LÉGITÁMADÁS 26 NAGY BOMBÁZÓT MEG SEMMISÍTETT

A 3450 TONNÁS HOLLAND „TROMP" CIRKÁLÓ ELSÜLYEDT A JÁVA KÖRÜLI TENGERI CSATÁBAN

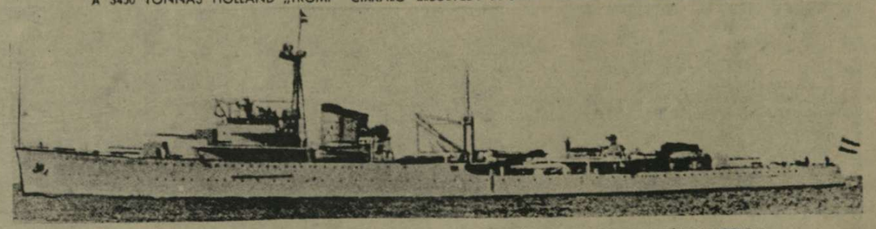

A „DE RUYTER" HOLLANDINDIAI CIRKÁLÓT A JAPÁN LÉGIERŐ ELSÜLYESZTETTE A JÁVAI VIZEKEN

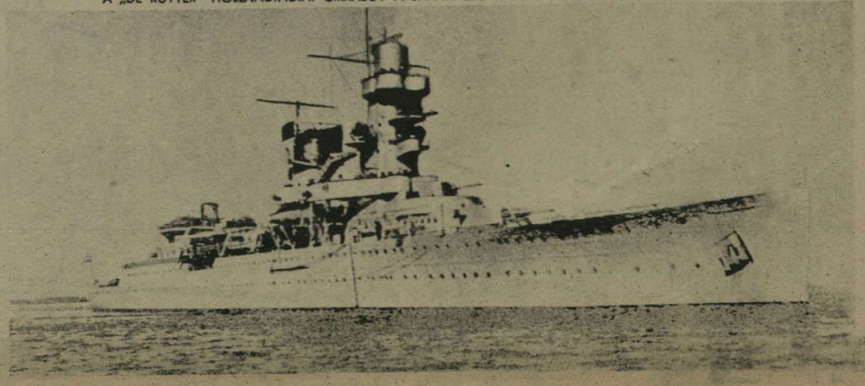

AMIKOR AZ EXETER UTOLSÓ ÚTJÁRA INDULT...
Batávia felé hajózott a 8390 tonnás angol nehézcirkáló, 650 főnyi személyzettel, 6 darab 20,3 cm-es és 8 darab 10,2 cm-es ágyúval, s elpusztult a jávai tengeri csatában...

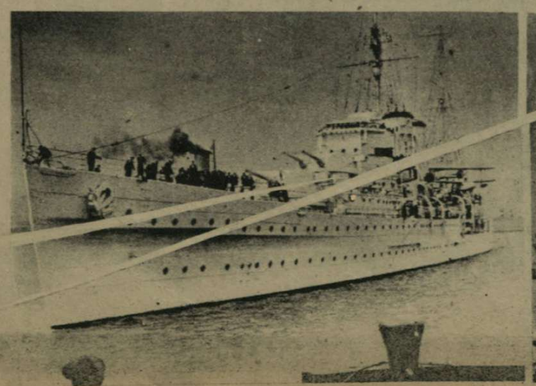

AZ AMERIKAI „HOUSTON" 9050 tonnás nehézcirkáló, a modern hajóépítés büszkesége, 680 főnyi legénységgel 9 darab 20,3 cm-es ágyúval, s fedélzetén 4 repülőgéppel indult el a jávai csatába. A japán gyorsnaszádok elsülyesztették. Éjjel, az ágyúk tüzének villanása árulta el a pontos irányt a naszádoknak a haláltmegvető rohamhoz. A Houstont percek alatt befo[illegible]ra a hullámsír...

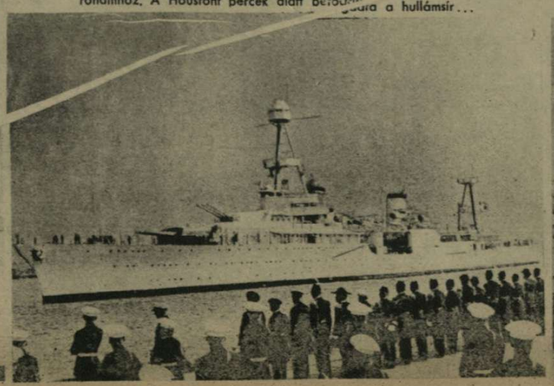

AZ „AUGUSTA" —
amerikai nehézcirkáló, a Jáva körül egyesült hajóhad zászlóshajója, — elsülyedt a japánokkal vívott csatában. Érdekes, hogy az Augusta, már 1938-ban megsérült Shanghai előtt, de nem tudták megállapítani, hogy kínai, vagy japán lövés érte. Most kétségtelen az elsülyedés oka...

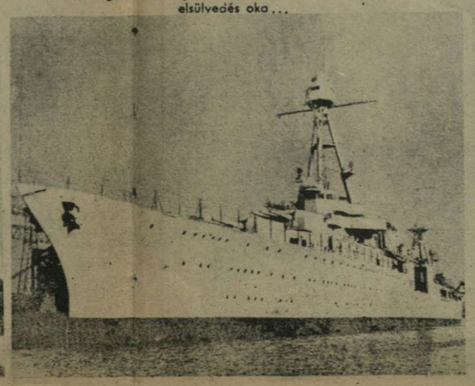

Világ

A LISSZABONI KIKÖTŐBEN.
Új csapatok indulnak Timor szigetére, ahol a betolakodott angol hódítókat a japánok megverték, de a portugál felségjogot továbbra is elismerték a sziget fölött.

SIR STAFFORD CRIPPS,
a volt szovjetoroszországi angol követ, ma már miniszter és az angol sajtó Churchill helyettesének és rövid időn belül utódjának emlegeti. A vörös szinezet ma nagy előny az angol politikában...

HELFRICH, HOLLAND ADMIRÁLIS,
az egyesült angol-amerikai-holland flotta parancsnoka, a Csendes-óceán déli részén, a csúfos eredményű jávai tengeri csata és Wavell hidegvérű elköszönése után lemondott magas megbízatásáról és Szurabajából ismeretlen helyre távozott.

FÉLLÁBÚ SVÁJCI SÍVERSENYZŐ.
Mikor elvesztette jobblábát, kedvenc sportjáról nem volt hajlandó lemondani és ma már ügyesebben siklik egylábbal a havon, mint sok éptestű versenyző.

O. VIKLUND nyerte a svédek 85 kilométeres nagy sífutóversenyét, 5 óra 31 perc és 50 mp. kitünő idővel.

MÉG A MAJOM IS A KÁLYHÁHOZ HÚZÓDIK...
A római állatkertben a szigorú tél miatt kokszkályhákat állitottak be a majomketrecekbe

Svéd műugrók téli versenye Stockholmban, mínusz 15 fokos hidegben. Nemcsak tudás, vér is kell hozzá... →

A NORVÉG NEMZETISZOCIALISTA PÁRT BEKAPCSOLÓDOTT AZ ÚJ ÁLLAMSZERVEZETBE.
VIDKUN QUISLING MINISZTERELNÖK FOGADJA A MOZGALMI CSAPATOK TISZTELGÉSÉT.
(A Magyar Futár rádióképe)

2 Berlin C 3046 234 7/3 1434' =
Magyar Futar Postafiak 37 Budapest 2/ Ungarn =

Ujság

AZ AOSTAI HERCEGRŐL KÉSZÜLT
utolsó fényképfelvétel az abesszíniai harctéren.

MEGHALT AZ AOSTAI HERCEG.
Nemes hajtása az olasz királyi családnak; egyszerű életmódhoz szokott, művelt, nagyvonalú személyiség, hős katona és igaz bajtárs volt, aki utolsókig kitartott a véres harcokban katonái oldalán s megosztotta velük a fogság keserű kenyerét. Afrika földjén hunyta örökálomra szemeit az abesszíniai alkirály, aki az olasz birodalomért élt, dolgozott, harcolt és küzdött haláláig

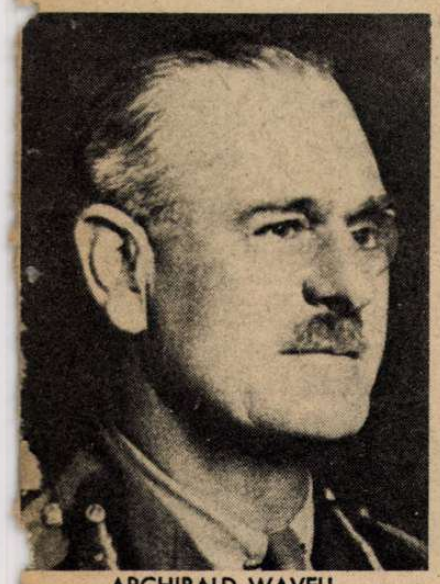

ARCHIBALD WAVELL
angol tábornok kiáltványt intézett Jáva népéhez, amelyben a további harcokhoz szerencsét és kitartást kívánt. A megható üzenet után azonban, angolosan eltávozott Jáva szigetéről.

MUSSOLINI EDDÁT, CIANO GRÓFNÉT,
a Duce leányát vitézségi éremmel tüntették ki. A megtorpedózott Po kórházhajó süllyedése közben a grófné utolsónak ugrott a tengerbe és úszva segédkezett a sebesültek megmentésénél

A RIOMI PER

A háborús felelősség kérdésében megindított nagy francia per, lényegében eredménytelenül húzódik tovább az elsekélyesedés felé. A bíróság már nem azt a kérdést tárgyalja, hogy miért indított a kormány háborút Németország ellen, hanem átsiklott arra a kérdésre, hogy miért volt Franciaország rosszul felszerelve a háború kezdetén... Képünkön balodalt áll Cassagneau államügyész, aki a vádat olvassa, szemben ül a bíróság, középen hermelinpalástban Caous elnök s jobboldalt a vádlottak, Daladier, Blum Leo, Gamelin és társai. A per sikertelen lesz s az igazi felelősség kérdése nem tisztázódik...

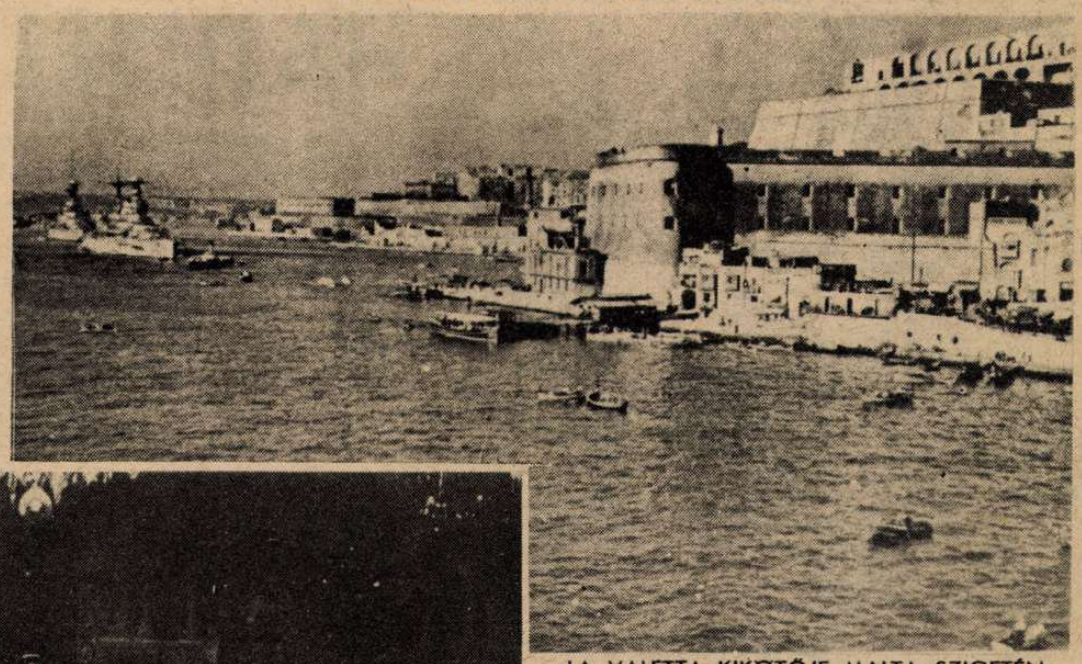

LA VALETTA KIKOTŐJE MALTA SZIGETÉN
Éjjel-nappal bombázzák az olasz és a német repülők a sziget minden katonai célpontját s az angol sajtó azt állítja, hogy a nagy „előkészítés", — a vége felé közeledik...

CAOUS,
a riomi bíróság elnöke

GIBRALTÁR.
Az angol hatóságok elrendelték a civil lakosság eltávolítását Gibraltárból. Sok súlyosan sebesült angol hajó érkezik a kikötőbe a Földközi-tengerről...

CSUNGKING EGY JAPÁN LÉGI BOMBÁZÁS UTÁN
Csangkaisek és Wavell tábornok barátkozására kemény válaszokat ad a japán légi haderő

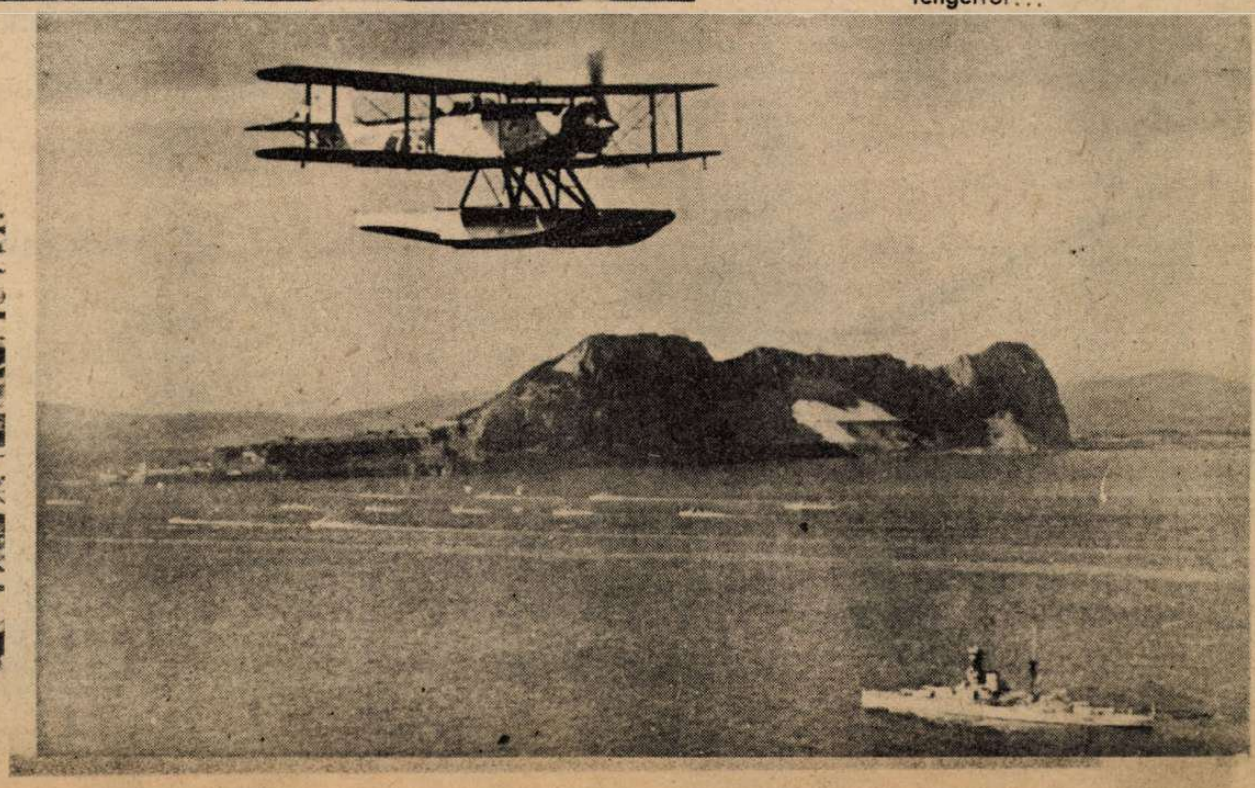

GÖRING BIRODALMI MARSALL LEGÚJABB KÉPE, EGY SZEMLEÚTJÁRÓL

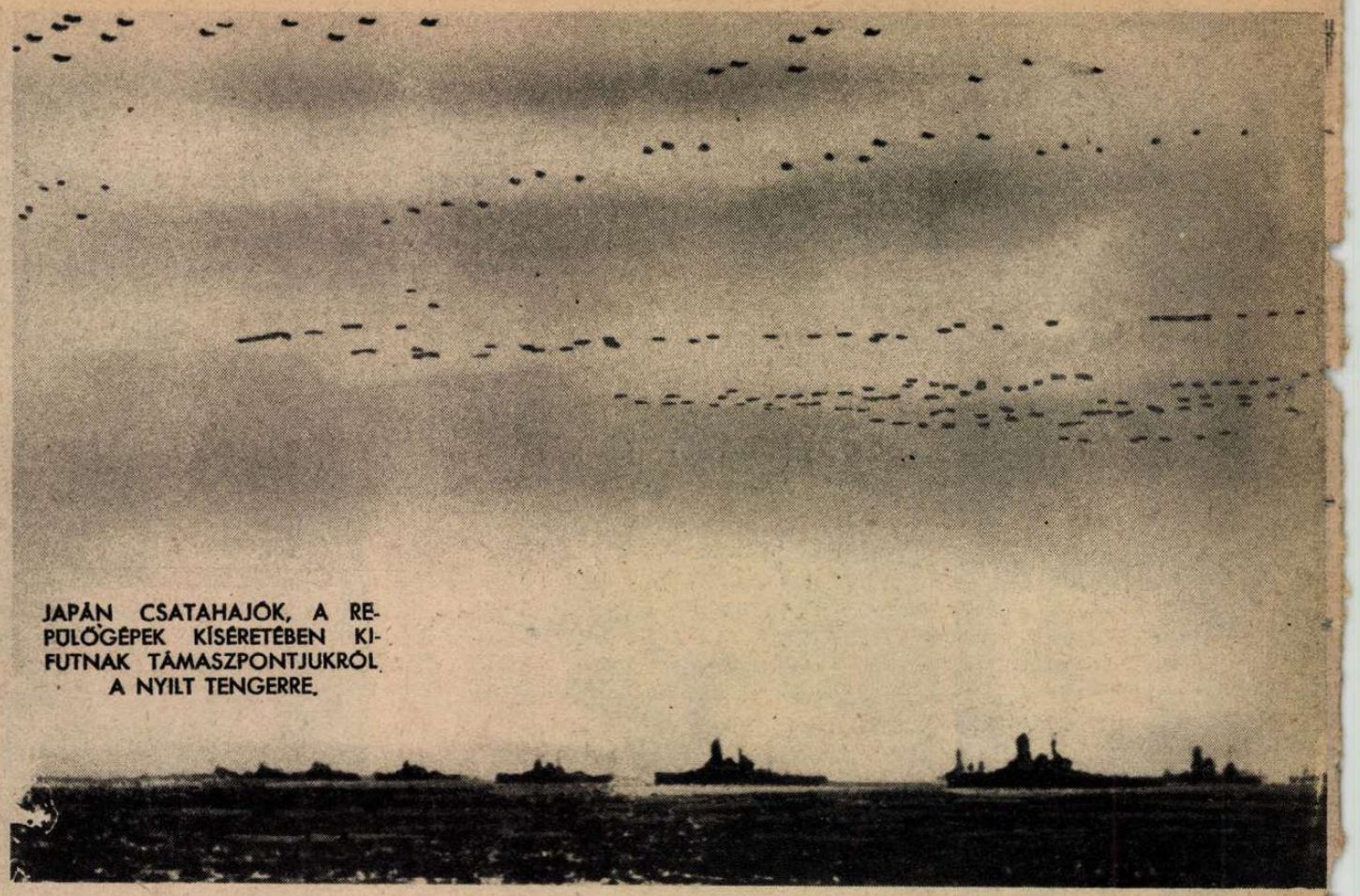

JAPÁN CSATAHAJÓK, A REPÜLŐGÉPEK KÍSÉRETÉBEN KIFUTNAK TÁMASZPONTJUKRÓL A NYILT TENGERRE.

„GYŐZTÜNK!"

jelenti a tengeralattjáró kapitánya a hosszú út végén hazai kikötőben s büszke öröme, nyílt férfiarca, új merész vállalkozásokat ígér...

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

A szovjetföldön és a tengereken dől el a világháború sorsa! Szárazföldi hadseregek, légi haderők és flották gigantikus viaskodásában kialakultak már a főhadszinterek, amelyekről a döntő küzdelmet távolabbi helyekre áttolni többé már nem lehet. Nincs komoly lehetőség a háborút viselő nagy táborok erőviszonyainak lényeges megváltoztatására sem. Emberben, hadianyagban s termelő gépezetben forradalmi eltolódás nem várható, csak éppen az igazság tisztázódik az óriási fegyvertényekben. Az angolszász dicsekvések rózsaszínű ködfelhője szétfoszlik s kiderül, hogy a jövőre igérgetett gazdasági túlsuly is csak erőtlenítő álmodozás. *Churchill* és *Roosevelt* csillagokat verő, elméleti számadatai csak úgy tevődhetnének át zsúfolt fegyverraktárakba, ha közben *Európa* és *Japán* csodálatosan megszervezett termelése évekre leállana s a tergelyhatalmak ölbetett kezekkel megvárnák a demokráciák és a szovjet új hadiipari felfejlődését. *A valóságban az angolszász tőkésgazdálkodásnak volna szüksége még néhány esztendőre, hogy Németország iparszervezeti fölényét behozza s mint egyenrangú fél, vegyen részt a további versenyben... Az ilyen átalakuláshoz szükséges idő azonban már lepergett a világháború homokóráján.*

Közeledik a főerők döntő küzdelme, amelyben mindkét fél az eddig megszerzett s a meglévő erkölcsi, katonai és anyagi hatalmával bocsátkozik harcba. Nem lesz könnyű feladata senkinek az utolsó fordulóban! A tengelyhatalmakhoz tartozó összes államok hősi erőfeszítésére lesz szükség ahhoz, hogy az európai térben a háború minél előbb befejeződjék és az építő munka megindulhasson. S aki a nagy kiállást csak a lelke mélyén is megellenzi, az már hozzájárul a szenvedések, a halálos áldozatok, a népélelmezési gyötrődések és a háborús gondok elhúzásához!...

Gondoljunk mindig a japánokra, akik a megszédítő győzelmek óráiban, a várható megpróbáltatásokról beszélnek s nem engedik felülkerekedni soha a csalóka reményeket — az utolsó győzelemig... Ez a józan, életértelmes álláspont felfokozza minden egyes emberben a cselekvés készségét, megakadályozza a könnyelmű és felületes viselkedést és félreállítja az útból a közös, nemzeti erőfeszítés ellenségeit. Erre az ellenőrző és acélosító szellemre bizony nagyobb szükség van Európában, mint Japán földjén...

A vörös hadsereg

téli támadásainak titkát elárulja lassan a tavasz. Kétségtelen dolog, hogy a szovjet a Kaukázuson át *sok hadianyagot* kapott az angolszász országokból. Irán népe azért éhezik, mert az összes vasuti kocsikat a szovjetszállítások céljaira foglalták le az angolok a „baráti" megszállás után. A *Szibériából* átszállított s téli hadjáratra felszerelt szovjet ezredeknek, az első hónapban aránylag könnyűnek tetsző feladatuk volt, mert amikor a német hadvezetőség elhatározta, hogy a mozgó háborút a tél idejére megmereviti, *elkerülhetetlen volt tekintélyes csapattestek lassú visszavonása egy észszerű védelmi vonalra* s a szovjet vezetőség úgy tüntethette fel ezeket *a hadászati állásváltoztatásokat,* mint kivívott győzelmeket. A politikai biztosok — revolverrel a kezükben a biztonság kedvéért —

TELITALÁLAT A LA MANCHE CSATORNA FÖLÖTT.

Az angol Spitfire már tüzet fogott s nehány pillanat mulva rácsapódik a vízre. A vezető már nem tudott kiugrani a gépből...

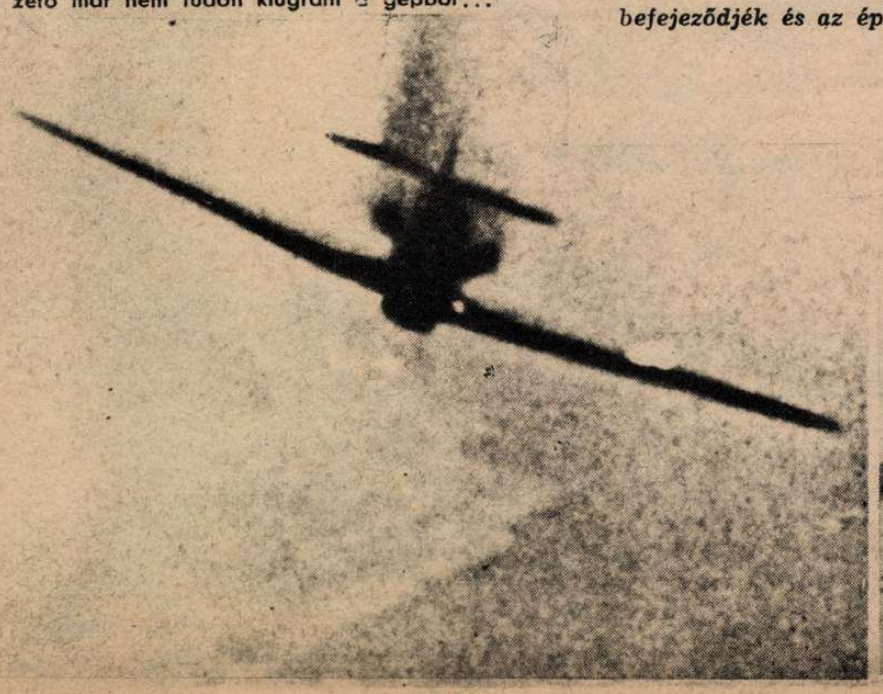

NÉMET CSATAHAJÓ REPÜLŐVÉDELEMMEL ÁTHALAD A CSATORNÁN

A KÁBELEK SŰRŰ HÁLÓZATA KOTI ÖSSZE A KELETI FRONT ELSŐ VONALAIT A TÉLI SZÁLLÁSOKKAL

ELAKADT SZOVJETTÁMADÁS.
Telitalálattól féloldalára dőlt a nehéz szovjetharckocsi a leningrádi körzetben, közvetlenül az első német vonal előtt s a kitörési kísérlet véresen összeomlott

TÉLI MEGFIGYELŐÁLLÁS A REPÜLŐTÉR SZÉLÉN A KELETI HADSZINTÉREN

ÉS UJ FORDULATOK

Irta: Rajniss Ferenc

szétkiabálták, hogy már *„megingott"* a front s csak lökni kell még egyet rajta... A tervszerűen kiépített téli vonal megszállása után, a hatalmas szovjet tömegtámadások már csak *helyi sikereket* értek el esztelen áldozatokkal s ha be is horpasztották itt-ott az arcvonalat, a gyors ellentámadás visszasodorta sulyos veszteségekkel a szovjet erőket kiindulási pontjukra. *Február 21-én kezdődött meg a téli hadjárat harmadik szakasza, amikor Mödel tábornok páncélos csapatai négyhetes kemény küzdelem után megsemmisítettek egy szovjet hadsereget s egy másik hadsereg zömét is szétverték.* Itt már a tavaszi hadműveletek kezdetét, a támadó erőt látjuk újra kibontakozni s a bevezető harcokat a szovjet elleni általános támadáshoz. A vörös hadsereg elkeseredetten próbálja folyton megújított támadásokkal *meghiúsítani a mozgó háború kifejlését, de ez már védekezés és nem az eredeti cél, amely a tél folyamán Charkov, Kiev, Kurszk, Orel és Szmolenszk visszafoglalására irányult...*

A tengelyhatalmak a hadtörténelem legembertelenebb, vadhideg téli háborúját vívták meg *s az év kezdete óta, 50 nap alatt, 1789 ágyút, 1189 repülőgépet, 960 páncélos harckocsit és 8170 járművet pusztítottak el és zsákmányoltak a szovjettől! Ötven nap alatt 57.000 szovjetkatona esett fogságba s a halottak és a sebesültek számát a fogolyállomány többszörösére tehetjük.*

Ezek a számok a szovjet kudarcát bizonyítják, mert a hadicélt seholsem érte el s az elpocsékolt hadianyagot a japán háború óta, már az angolszászok sem tudják pótolni, ahogy ez a tény Litvinov izgatott washingtoni beszédéből kitűnik. A vörös hadsereg szörnyű érvágás után kell helytálljon a felviharzó új csapások zuhatagában...

A tél új, erős hulláma rohant végig a szovjetfronton. Hóviharokban folyik a harc, de a lendület nem csökken. A *kercsi félsziget* harci szakaszán néhány napi csatában a szovjet 4000 halottat és 66 páncélkocsit vesztett. A kercsi szoros kijáratánál a német repülők elsülyesztettek egy 6000 tonnás szállítóhajót. Kercs városa lángokban áll. *Szebasztopolnál* támadások és ellentámadások fergetegében dühöng a harc. Az erődítményeket súlyos éjjeli légitámadások rombolják. A *Donec arcvonalon* megsemmisült egy szovjet lovashadosztály s a súlyos harcokban különösen kitünt az olasz és a vallon önkéntesek hősisége. *Charkovtól* északkeletre s a déli front több részén nagy ütközetek vannak kifejlőben.

Az arcvonal középső szakaszán a szovjet minden rendelkezésére álló tartalékát rohamra küldte. Kurszktól keletre a nehéz elhárító harcokban egy német páncélos hadosztály 6 hét alatt 8 vörös hadosztályt vert szét s nagy zsákmányt ejtett. A *moszkvai arcvonalon* a hét folyamán 19 vörös támadást vertek vissza a németek. Sok a fogoly és 3000 szovjet halott maradt a csatatéren. Egy vörös hadosztályparancsnokság is fogsága került. A *Vjazmától* északkeletre végrehajtott szovjetbetörést a németek azonnal lezárták. Az *Ilmen-tótól* északkeletre tovább tart az elkeseredett ütközet. *Moszkva középpontjának hadicélpontjait végigbombázták a német repülők.* A város körüli zárótüzet áttörték a zuhanóbombázók s feladatuk pontos elvégzése után épségben visszatértek állomáshelyükre. Moszkvát nagy tüzek pusztítják. A légierő mindenütt bele-

MATTI VEIKKO,
a legfiatalabb finn tizedes, aki katonai rangját 1939-ben, az első szovjettámadás idején tanúsított vitézségéért kapta. A 14 éves altiszt Keletkaréliában teljesít szolgálatot

A „THANET", ANGOL ROMBOLÓ,
amelyet a japánok a maláj-partok közelében elsüllyesztettek

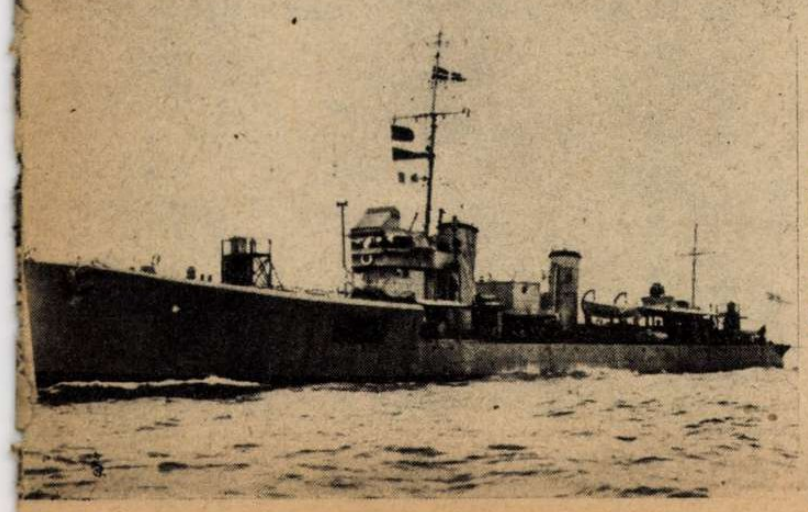

ELSÜLYESZTETT ANGOL CIRKÁLÓ
A Földközi-tengeren, olasz torpedóvető repülőgépek pusztították el a „Kairó"-osztályhoz tartozó cirkálót.

RIADÓ A FEKETE-TENGER PARTJÁN!

Szovjet tengeralattjárót jelentettek s a remekül álcázott kis dombocska helyén, vasbeton talapzatáról fenyegetően a magasba emelkedik a hatalmas ágyú... A kép a modern technika és hadviselés titkait tárja fel. Az elfoglalt területek megszállása után azonnal megindul a hatalmas munka, biztosítani és megvédeni az elért eredményt...

JÖNNEK A BOLSEVIKIEK!

De ahogy illik, — feltartott kezekkel...

AZ ELMÚLÁS CSENDJE...

Két elsüllyesztett szovjethajó a feodoziai kikötőben

KATTOG A GÉPPUSKA LENINGRÁD ELŐTT...

NÉMET ŐR LENINGRÁD ELŐTT

avatkozik a földi harcokba és sikeresen pusztítja a szovjet utánpótlást is. *Átlag 35—40 szovjet repülőgép zuhan le a légiharcokban naponként...* A *Volga* felső szakaszán német támadás fejlődik ki.

Leningrádnál a harcbavetett német ejtőernyős csapatok 6 hét alatt 167 szovjettámadást védtek ki, 12 szovjethadosztályt vertek szét, 48 harckocsit pusztítottak el és 3400 foglyot ejtettek! A leningrádi hadiipar legnagyobb üzemeit a német nehéz tüzérség rombolja.

Az *északi arcvonalon*, a sarkvidéki övezetben, a német vadászrepülők megsemmisítették egy szovjet vadászkötelék gépeit, amikor éppen lecsaptak egy finn tábori repülőtérre. A *Halász-félszigeten* egy Messerschmitt 109-es alakulat szétszórta a szovjet utánpótlást ellátó szánoszlopot, lerombolta a rádióállomást s a *Barent-tengeren* elsüllyesztett egy nagyobb szállítóhajót.

A szovjetarcvonal lassan átalakul s az állóháborúból újra mozgó háború lesz és Európa döntő csatája a népek szabadságáért!

A tengereken

a hivatalosan közölt *februári* adatok szerint a német támadások következtében 79 angol és amerikai hajó süllyedt el, *525.400 tonna* és 44 hajó rongálódott meg súlyosan. *Elvesztettek ezenkívül az angolszász hatalmak 11 hadihajót és 7 hadihajójuk olyan súlyosan megrongálódott, hogy elvesztésükkel számolni lehet.*

A márciusi eredmény sem lesz rosszabb, mert *újabb 19 hajó elsüllyesztésével, már 137.600 tonna került a tengerek fenekére.* Az amerikai vizeken a német tengeralattjárók *elsüllyesztettek egy nagy rombolót is és megtorpedóztak két másik hadihajót. Az olasz tengeralattjárók is 27.224 tonna hajót süllyesztettek el az amerikai vizeken!...*

Portorico közelében, Mona szigete ellen ágyútüzet nyitott egy ismeretlen hadihajó s ez az első eset, hogy amerikai felségterületet támadtak meg ebben a háborúban, az Atlanti-óceán felől... A német tengeralattjáróknak 15.000 kilométert kell megtenniök oda és vissza, üzemanyag felvétele nélkül, hogy a Kis Antillák vonalát veszélyeztessék s az amerikai sajtó képtelen elméleteket állít fel, hogy a kellemetlenül gyakori csodát megmagyarázza a közvéleménynek. A rejtély titka igen egyszerű: — a hajóépítő technika példátlan fejlettsége Németországban. Amit a demokráciák ígérnek hangosan, azt a német birodalomban csöndben megvalósítják... A Panama-csatorna forgalmát már kétoldalról fenyegeti a tengelyhatalmak ereje!

Az *angol csatornában* gyorshajók és gyorsnaszádok küzdelme folyik s messzehordó német ágyúk ugratják szét az angol hajókaravánokat. Német légierők megtámadták a szigetországban a *portlandi kikötőt* s felgyújtották az olajraktárakat és a haditengerészeti fegyvergyárat. A *délangliai* katonai barakktáborok ellen több sikeres légitámadás történt.

Az *afrikai hadszíntéren különösen erős volt a légi tevékenység. Német harcigépek többször bombázták Alexandria és Port Said katonai célpontjait, megtámadták az angol repülőtereket a Nilus deltájában, több helyen megrombolták a vasútvonalat és az angol sátortáborokat. A tobruki kikötőben 4 szállítóhajót süllyesztettek el a bátor repülők s Marsa Matruhtól keletre is pusztulásra rongáltak egy nagy szállítóhajót. Málta szigetén La Valetta kikötője már használhatatlan, pedig még mindig sűrűsödnek a légitámadások! A Földközi-tengeren és az afrikai hadszíntér áttekinthetetlen frontszakaszain, Anglia uralmának végleges megdöntéséért harcolnak a tengelyhatalmak seregei...*

Japán nagysága

tüneményesen megmutatkozik Keletázsiában és a tények erejével alakítja át az őslakosság politikai gondolatvilágát. Nem csökken, hanem növekszik a foglalások lendülete. *Talán a legfontosabb a bámulatraméltó események közül a jávai tengeri csata, amelyben a szövetségesek hajóhadát kegyetlen vereség érte!* Szurabaja és Batávia közelében *36 órás küzdelem* zajlott le s a demokrációk 6 cirkálót és 8 rombolót vesztettek, de 4 másik cirkáló is használhatatlanra megrongálódott a hatalmas küzdelemben. Az amerikaiak 7 hadihajót vetettek a harcba s bevezetőben elvesztették az *Augusta* nehéz cir-

AZ ELFOGLALT SZOVJETFALU LAKOSSÁGÁNAK ELLENŐRZÉSE

A HAVAS ERDŐ ÁTFÉSÜLÉSE A WALDAI MAGASLATON.

Örökös figyelem, elszántság és villámgyors cselekvés védi meg a katonák életét a közelharcokban...

PÁNCÉLOSOK HALÁLOS TALÁLKOZÁSA.

A szovjetfront középső szakaszán egy német páncélos felderítő kocsi kifordult az erdei tisztásra, ahol váratlanul szembetalálkozott a szovjet páncélossal... Ilyenkor pillanatok döntik el a sorsot. Minden attól függ, — melyik fél a gyorsabb?...

A német lövés dördült el elsőnek s az ellenséges kocsi tűzbeborult. Vége a harcnak. A lélekjelenlét, az elszánt, villámgyors cselekvés a győzelem titka!...

kálót és később a 9050 tonnás *Houstont. Japán torpedónaszádok rohanták meg éjszaka a demokráciák hajóhadát s közvetlen közelből torpedózták meg a nagy egységeket. A tengeri győzelem után 50 japán szállítóhajó ontotta Jáva partjaira a csapatokat s az északi, nyugati és keleti partraszállások leírhatatlan zavaraiban, a pontos tervek alapján dolgozó japán egységek váratlanul elfoglalták Batáviát, a fővárost.*

A kormány *Bandungba* menekült, ahol *Van Mook* kormányzó az összehívott csonkaparlament előtt bejelentette, hogy *Hollandindia már könnyű zsákmánya a túlerőben lévő ellenségnek... Szurabaja* előtt a japánok elfoglalták Madura szigetét s minden nagyobb kikötőbe befutottak a japán szállítóhajók. A kiváló utakon gyorsan haladtak előre a japán harckocsik, a nép nem mozdult, a holland erők csüggedten visszavonultak, de senki sem tudta, hogy *hová, merre és miért menetelnek a szabadon röpködő japán repülőgépek tüzében.*

Jáva elfoglalása volt a leggyorsabb japán teljesítmény! A magárahagyott, elárult hollandindiai parancsnokság megkezdte a felgyverletételre vonatkozó tárgyalásokat. Még a régen kifizetett repülőgépeket és harckocsikat sem küldték el Angliából és Amerikából a holland gyarmatokra, nem hogy komoly szövetségi segítséget nyújtottak volna, — ahogy olyan sokszor megígérték...

A *burmai* hadműveleteket sem tudja Anglia feltartóztatni s minden erőlködése csak rövid ideig halogatja a döntést.

Ismétlem azonban hogy a tengereken borul a vereség sötét árnyéka az angolszász hatalmakra. Japán a keletázsiai háború kezdete óta 219 ellenséges hajót sülyesztett el s ebből 114 volt hadihajó! A japán haditengerészet légi ereje 1537 ellenséges repülőgépet semmisített meg. Az angolszászok 7 nagy csatahajót vesztettek, holott a japán óriás csatahajók még nem is vettek részt a tengeri küzdelmekben! Sohasem volt ellenségeink helyzete olyan sulyos, mint ebben a hónapban s ha szerencsésen kitartanak hadműveleti elveik mellett, a nagy roppanás még ebben az esztendőben bekövetkezhetik, a világ népeinek — felszabadítására...

OLASZ KATONÁK ROHAMRA INDULNAK A HAVAS SZOVJETFRONTON.

LELEMÉNYES VÉDEKEZÉS

A német motoros járőr a szovjetfronton felrakta a hiába hordozott gázmaszkot s kiderült, hogy ez a legpompásabb felszerelési tárgy a szörnyű hidegben

KELLEMES FOGLALKOZÁS A KRIMI FÉLSZIGETEN. A katonák előre örülnek az élelmezés friss feljavításának.

AZ ÜTEGEK SORTÜZE KASZÁL RENDET A ROHAMOZÓ SZOVJETCSAPATOKBAN...

A VALDAI-MAGASLATON,

ahol a szovjet hadsereg a legelkeseredettebb támadásokkal — gyöngíti önmagát...

NAGY PÉTER VIBORGI SZOBRÁT LEDÖNTÖTTÉK A FINNEK.

A cári Oroszország éppen olyan ellensége volt a vitéz finn nemzetnek, mint a szovjet. Testvérnépünk színejavát Nagy Péter öletie le, azért nincs ma 15—18 millió finn a világon... A pánszláv gondolat végzetszerű, barbár kifejezése a szovjet s a szabadságukat félrő kis nemzeteknek Nagy Péter és Sztalin politikájában felfedezték a közös elemeket...

Veszélyben a Szuezi-csatorna!

A német légihaderő a hét folyamán merész támadást intézett a Szuezi-csatorna partvidéke ellen. Port Szaid, Alexandria és a Nilus deltájába épített angol repülőterek célpontjaira nagyméretű bombák hullottak és óriási tüzek jelezték a sikeres támadást. Anglia sajtója nagy nyugtalansággal tárgyalja az egyiptomi területek heves bombázásának híreit, mert a brit világbirodalom áll, vagy bukik a Szuezi-csatorna birtoklásával.

PORT SZAID KIKÖTŐJE

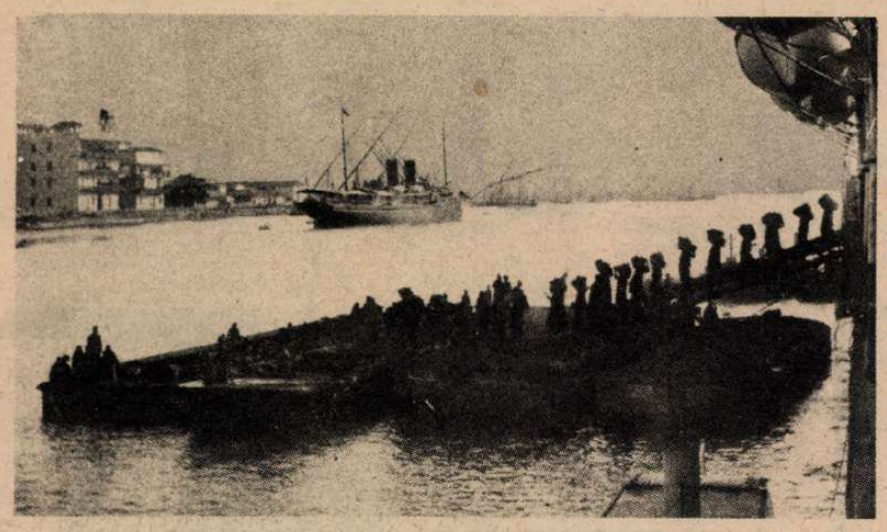

← PORT SZAID KIKÖTŐJÉT hevesen bombázták a német repülők. Port Szaid a világ egyik legérdekesebb városa; a Szuezi-csatornán lebonyolított forgalomnak ez a város a kulcspontja.

ANGOL HAJÓ A SZUEZI-CSATORNÁN. A német bombázás azért veszedelmes, mert a szűk csatornán néhány hajó elsülyesztése hosszú időre megakaszthatja a forgalmat.

SZÉNSZÁLLÍTÓ BÁRKÁK PORT SZAID ELŐTT Az angol hajók szénnel való ellátása is már nehézségekbe ütközik a Szuezi-csatorna partvidékén.

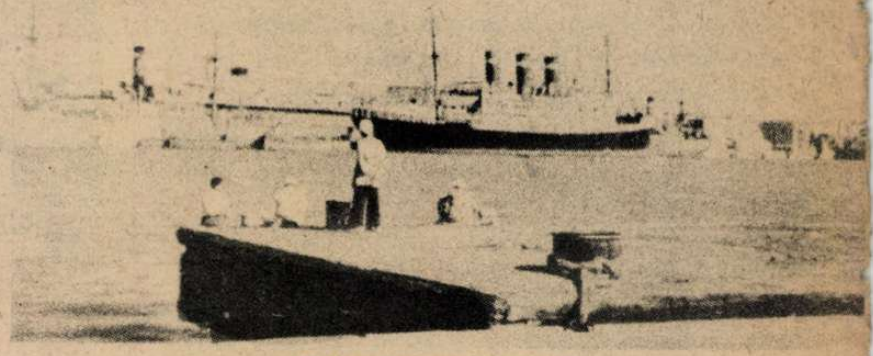

AZ ALEXANDRIAI KIKÖTŐ. Német repülőgépek felgyújtották a kikötő raktárait.

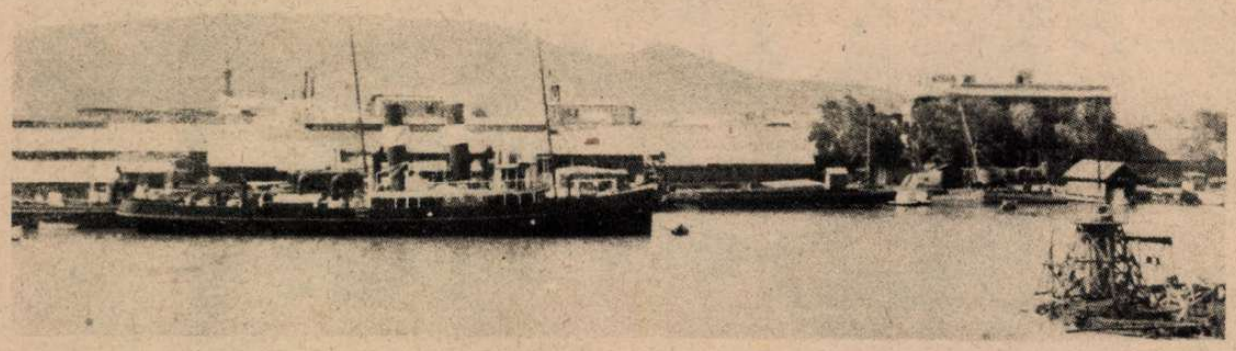

Szállítóhajók Port Szaid előtt

Tiszta, holdvilágos éjszakán támadta meg a német repülőraj Alexandriát.

A CORNICHE-ÚT ALEXANDRIÁBAN.

HONVÉD SÍVERSENY A BUDAI HEGYEKBEN

indulás előtt „kivasalják" a sítalpakat...

Járőrverseny. Nehéz terepen futnak a cél felé a honvédek...

Nincs már messze a cél, a versenyzők minden erejüket beleadják a küzdelembe.

Verseny közben hűsít a havas zsebkendő.

Az őrmester mindenáron be akarja hozni az eséssel elvesztett időt.

Előre a havas erdőn keresztül.

A legjobb versenyző is megbotlik néha egy alattomos farönkben

A célt látja már a járőrvezető hadnagy.

Gránátdobás sítalpról; ügyességet és főleg nagy sítudást igényel.

A győztes csapat a serleggel és az egyéni díjakkal.

RÉGI MAGYAR VILÁG

1843-ban, — feldúlt közéleti légkörben ülön megdöbbenést keltett az a Pozsonyól érkezett hír, hogy *Orosz Elek, Ung egye országgyűlési követe nyomtalanul ltűnt, s az egész ország politikai titot sejtett a titokzatos eset mögött.* Iztatottan adták szájról szájra a nagy újgot s mindenki annyi magánértesülésl tódította, amennyi csak képzeletéből telleit. *Az eset két hosszú hónapig értetetlen titok maradt, s csak később dilt ki, hogy Orosz Elek közönséges rablóvilkosság áldozata lett. A gyilkosság kiérítése élénk képet ad a száz év előtti fnügyi nyomozás módszereiről. A kevetlen gonosztett Pozsonyban történt és t is fedezték fel:*

«1843 június hetedikén tétetett a pozsovi városkapitány úrnál azon felületes lentés, hogy egy mosónő néhány nap lőtt véres ruhákat mosott. Jól lehet sok az úton véres ruhák szoktak mosatni, ő indazonáltal szükségesnek tartá a dogra minden figyelmet fordítani. A mosonő

aladéktalanul előállíttatván és kérdőre natván, a tettet megerősítette, s ennek vetkeztében azon halász-szolga, kitől a res ruhákat kapta, előhivatván, ez is rtózkodás nélkül megvallotta, miként ő, zon ruhákat, melyeket Pünkösd keddjén, ájus 28-án a 17-ik számú sarkantyú-gát gött, Püspöki körül, az őt rendesen kötő halászinasok társaságában, egy véres pedőbe göngyölgetve s több kövekkel egrakva talált, május 30-án az említett osónőnek mosás végett általadta, ki t június elsején visszahozta, tulajdonéppen mesterasszonyánál letette.»

«Véres férfiruhák, azonkívül egy véres pedő, véres párna, s három véres párnaj kövekkel megrakva, következőleg azon ólból a Dunába vetve, hogy ezen véres rgyak lemerüljenek, — emelték a gyaút egy valamely ágyban véghez vitt gyilosságról. A fehérruhák tüstént elhozattak s körülményesen leirattak, mivel semmi olvajságról, ezen vagy hasonló minőgű bűntettre vonatkozólagos jelentés em tétetett, a véres ruhák találása és írása a hírlapokban és a rendes illető ton leglehetőbben közhírré tétettek; zonban egy, a Dunából kifogott ing kesztszegélyén jegyzett *«Elek»* név világosan mutatta, hogy *ezen nevek tulajdonosa magyar legyen.* Ez, — anélkül, hogy már-szinte világossára jött bűntettnek izonyos irányt adott volna —, *alkalmat yujtott a városkapitánynak az országgyűlési névkönyvben is tanácsot kérni.»*

«Hála a gondviselésnek, hogy a célhoz

ezető út feltaláltatott, mert az országgyűlési névsorban ez áll: *«Ung megyének követe. Orosz Elek. Rózsa-utca 229.»*

«Ezen felfedezés után gyorsan a 229. számú házban észrevétlenül kutatás eszközölteték s az eltűnt Orosz Elek országgyűlési követ úr huszárja előkerítése iránt is lépés tétetett. A huszár a háztól lment volt és így urának állítólagos eltazásáról értesítést nem adhatott. *A legnagyobb csendben minden rendőri eljárás mozgásba tétetett s hivatalos jelentés tétetett a kir. Személynök úr Őkegyelmességének is.»*

«Legutóbb szerzett tudomás szerint Orosz Elek úr már április 21. óta eltűnt. A talált fehérruhák most már Orosz Elek ur öccsének, több meghívott követek és arátai jelenlétében megmutattattak és lismertettek. Igy eltelék néhány nap, mely dő arra fordíttatott, hogy a *mindig gyanúsabbá vált huszár körül a háló úgy kerittessék, hogy többé el nem illanhatott;* ki is nemsokára a föntemlített és vele az utcán találkozott követ urak által Orosz úr szállására hozatott és az *ott elhelyezett rendőrség által elfogatott.»*

«A minden késedelem nélkül értesített megyei hatóság részéről a középponti főszolgabíró és képviseleti biztos urak a város kapitánnyal Oroszi úr szállásán haladéktalanul intézkedtek, mely alkalommal a többi nyomok közt egy belülről egészen véres zsák és a huszár köpenyege hátsó bélésén mintegy kéz nagyságú vérfolt fedeztetett fel. Ezután mindjárt házkörüli vizsgálathoz kezdettek, *a pincében szükségesnek vélt utánásásokkal egyetemben,* anélkül azonban, hogy a legkisebb további nyomra bukkantak volna. Az építés alá vett vármegyeháznál alkalmas hely nem lévén, *Kovács Pál huszár* a városházához vitetett és melléje rendelt kettős őrizettel külön szobában záratott.»

«Másnap Őnagyméltósága a kir. Személynök ezen valószínű gyilkosság megvizsgálására küldöttséget nevezett ki. Kovács Pál kihallgatva megvallotta, hogy Toronyi István nevezetű szolgálatnélküli huszár segítségével urát, Orosz Eleket, április 21—22-i éjjel megfojtotta. Most az vala a feladat, Toronyit, a cinkost, — aki, mint később világosságra jött, Kovács letartóztatása napján kémlés végett itt volt, de ismét eltűnt, — kézrekeríteni. Semmi sem maradt kísérletlenül, még éjjel se nyugodott a munka, *mert 11 óra után ült össze a vizsgáló küldöttség, Kovács Pált kihallgatandó.»*

«Éjfél után a kir. Személynök Őméltósága személyes befolyásával Sopron megye alispánjához, — hihetőleg szülőfalujába vonult *Toronyi István elfogatása iránt futár küldetett és sikerült is június 10-én este Toronyit szülei házánál elfogni és 12-én délután 4 óra felé beküldeni. Mindjárt vallatásra vetetvén, ¾ órányi tagadás után a főténybeli cinkosságot és a Kovács által megvallott gonosztettbéli összeműködést megvallá.* E vallomások a következő ténymibenlétet szolgáltatták. A gyilkosok Kovács által indíttatva már három-négy nappal előbb feltevék magukban, hogy Orosz Elek urat megölik, hogy őt megrabolhassák. E szándékukat április 20-i éjben akarák foganatosítani, azonban *Kovács megrészegült* és ennek következtében a sikertelenségtől tartó Toronyitól visszatartóztaték. A következő este még néhány korcsmában mulatának, ittak, anélkül, hogy megrészegültek volna, hazajövének, ismét elmentek, hogy bevárják, míg *Orosz úr mélyen alszik.* Két órakor reggel ismét hazaérkezvén, bezárták a pitvar ajtaját, és az első nyitott szobába léptek. Ezután Kovács, ki élővigyázatból már azelőtt *ura pisztolyairól a lőkupakokat levette,* Toronyival a második tárt szobába, — hol Orosz úr mély álomba fekvék, — csendesen beléptek, ágyához csúsztak és olyképen rohanták meg a sötét éjben, hogy Kovács erős kezeivel urának torkát szo-

rítá. Toronyi lábát tartotta, de midőn Orosz felébredvén, magát védelmezni és felkelni akara, Toronyi is megrohanta, mellét hatalmasan megdöfte és Kovácscsal együtt oly hathatósan fojtogatta, hogy a szerencsétlen áldozat egy pár perc mulva kimult az életből...»

«Kimulta után Toronyi a lélekhagyottnak ujjairól a gyűrűket levoná, mind a ketten a tetemet átkötvén, Toronyi azt hátán a konyhába vinni akarta; azonban az első szoba ajtaja mellett a tetem földre esett, mire Kovács és Toronyi, — az első a fejénél, a másik lábainál fogva — a tetemet a konyhába vivék, s fehérruhakofferből kirakott szennyes ruhákra tették, azután pedig ezen ruhakofferba előrenyomott fővel s térdbehajtott lábakkal bezsugoríták, a koffer fülét madzaggal megerősíték s a tetemet magába foglaló koffert a sötét konyhába helyezték. Ezután tüstént a tetem szájából kiömlött, valamint Kovácsnak a megfojtott által halálküzdelmében megharapott balhüvelykéből kifolyt vért a föntemlített zsákkal letörölni igyekeztek s Orosz úrnak, pénzét, drágaságait, *német ruháit elszedvén,* az elorzott tárgyakat egymás közt felosztották s részint megtartották, részint becserélték, elzálogíták, vagy eladák.»

«A gyilkolás s a tetem elrejtése után rájuk virradt a nap. *Kovács a konyha mellett s a meggyilkolt ura bepakolt tetemétől csak néhány lépésnyire távol ágyába feküdt, Toronyi pedig melléje vonult s az utóbbi, reggelig mintegy 5 óra tájban az iszonygerjesztő helyet, — néhány nap mulva pedig, — Pozsony városát is odahagyá.* A koffer a tetemmel azon egész nap a konyhában maradt s este Kovács és Toronyi által fél és ¾10-re igen lassan, — mert a teher súlya alatt 3—4-szer meg kellett pihenniök, — a kincstári magtár mellett a Dunához felvitetett s a katonai laktanya vizátellenes kapuján, néhány lépésre felül, az ottani partlépcső közelében levettetett, felvágatván előbb a madzag, mellyel a koffer fedél lekötve volt.

«Lezuhanás közben a fedél felpattant, s mindkét gonosztevő, anélkül, hogy tudnák, vajjon a tetem kiesett-e vagy nem, lehető legsebesebben elvonult s hogy szórakozzanak, néhány fogadót meglátogattak. Következett napon Kovács a 3 fejpárnát lehúzá, az elkövetett ténynél bevéreződött ruhákat összegyüjté, a nagyon véres, legfelső fejpárnával együtt, a szinte erősen vérrel borított lepedőbe, — melyen Orosz úr alvék — beköté, kövekkel megterhelé, e borzasztó bűntény vérmutató s minden egyéb nyomát szorgosan elmellőzte, s este körülbelül azon időben, mint előbbi nap a Dunába beveté.»

«Ezen nyomozás kifejlett további eredményei lényegileg ezekben állanak: Július 10-én Kovács Pál, 13-án Toronyi István zárt kocsiban csönddel a Dunához kísértetvén, általuk a vízkaszárnya előtt egyhangúlag megjelöltetett ama hely, hova a kofferbe bepakolt Orosz Elek úr tetemét ledobták, s ennek folytában még 10-én előlegesen *nyolc hajós küldetett ki a leírt tetem és koffernek a vízkaszárnya helyétől kezdve mindenütt a Dunában, annak ágaiban s a szigeten egész Komáromig leendő legszorosabb keresésére, minden partmelléki kunyhó, malom s helység mellett kiszállni s tudakolni tartozván, vajjon a leírt tetem és láda együtt, vagy egyesleg feltaláltatott, vagy leúszni láttatott-e.* Ha pedig ez meg nem történt, erre a neki átadott megbízó levélre hivatkozva, figyelmeztetni köteleztetvén. *A*

tetem megtalálása végett currentátiók még június 11-én minden magyar honi hatósághoz megküldettek. — Május 25-én a püspöki malmoknál egy előre görbedt főveli tetem leúszván, egyik malomkerékbe akadt s ezáltal felemeltetvén, több ott foglalkodott és evégett kihallgatott molnár és egy gazdatiszttől, — Orosz úr teteméhez tökéletesen hasonlítva, szőke fej és szakállhajjal, — láttatott. — Június 13-án reggel öt órakor ketten a kiküldött hajósok közül a Csallóközben május 30-án egy ottani paraszt által a kisebb Dunából kihúzott, belül véres ládát, amelyben Orosz úr véres teste a Dunába vettetett, ide *Pozsonyba hozták. — Junius 16-án a nádor cs. királyi főnsége parancsára Pestről búvárkészülettel érkezett Meason János és Parson Ferenc angolok által a Duna medrében az itteni hajóhídon felül, ahol a test lebocsáttatott, aztán a 17-ik sarkantyúgáton túl, hol a véres ruha találtatott, végül a püspöki malmok mellett, azon túl, hol Orosz tetemét leghihetőbbleg látták, gondos, de mégis sikertelen keresés tétetett.* — Kisült továbbá, hogy Kovács a gyilkolás utáni napon ura kardja és kalpagjával szokás szerint az országházához, később naponkint a Pestről ideérkező gőzösekhez ment, hogy *látszó-*

lag urát várva, ily manőverek által minden támadható gyanítást eltávolítson s minden gyanút magáról elháritson. S ezelőtt Kovács, urától, Orosz úrtól, 500 forintot elorozva, felfedezés után ez összeget ura az itteni takarékpénztárban letett sommából, anélkül, hogy huszárját a lopásért feloldta, vagy megbüntette volna, helyrepótolá. Kovács urát, mint az egész világon legjobbat, mindenki előtt feldicsérte, eziránt ragaszkodott és engedelmesnek mutatkozott...»

«Ekkép egy minden erővel kifejlett, minden részről elismert, nagy megnyugvást szerző munkásság által *5 nap alatt egy bűntényt láttunk felfedezve, mely ok nélkül meggondolás és nyugalommal egy védtelen, környezetébe teljes bizalmat helyező, nyitott ajtóknál alvó, engedékenysége és jósága miatt egy gyilkostól, saját szolgájától mindig dicsért férfiún elkövettetett, s mely a benne található romlottság nagysága által minden emberi érzést felülmult. E gonosztevők pere a magas királyi tábla által már június 24-én felvétetett, s egyszersmind az általuk megerősített vallomások hitelessége is elismertetett s az eredmény hihetőleg nemsokára bekövetkezik...»*

Ez az eredmény, rövid pár napi tárgyalás után, *két halálos ítélet volt.* Orosz Elek Ung megyei országgyűlési követ holttetemét azonban soha nem találta meg senki...

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: Dr. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel.: Grátzer Antal. Szerkesztőség: Budapest, V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. — Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. II. em. Telefon: 144—400. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén, Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

263

A SZEMÉRMES SZABADSÁGSZOBOR:

— Úgy látszik, az idegenek előtt még népszerű vagyok!...

KÖLCSÖNKÖNYVTÁRBAN . . .

— Szeretnék valami komoly irodalmi dolgot, valamelyik elhúnyt klasszikus nagyságtól . . .

— Parancsoljon asszonyom talán egy Stefan Zweiget!...

WAVELL TÁBORNOK BÚCSÚJA JÁVÁTÓL.

— Én nem jávászkodom tovább, hanem azonnal elhagyom ezt a szigetet! . . .

AZ ANGOL GENTLEMAN INDIÁBAN.

Churchill: *Szerencsém, hogy még az utolsó pillanatban meg tudtam kapaszkodni!*

CSINOS NŐI VILLAMOSKALAUZOK BUDAPESTEN

— Hát tudja, szomszédasszony, ez borzasztó! Most már a villamoson is érheti az embert baleset! . . . a férjével! . . .

— Parancsoljon, kedves kisasszony! Felajánlom a helyemet! . . .

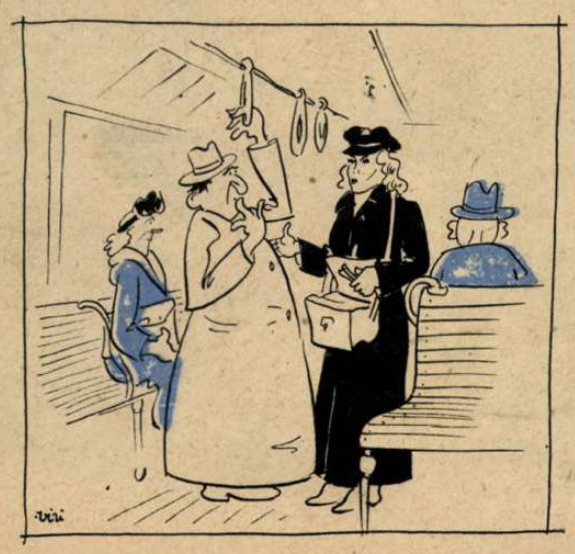

— Tessék jegyet váltani!

— Ha a fajvédelmi törvény megengedné, nagyon szívesen, de így . . .

— Kedves kisasszony! Én magával egészen a végállomásig elmennék.

— Az én végállomásom a Boráros-tér és nem Madagaszkár . . .

RÉMHÍR!!!

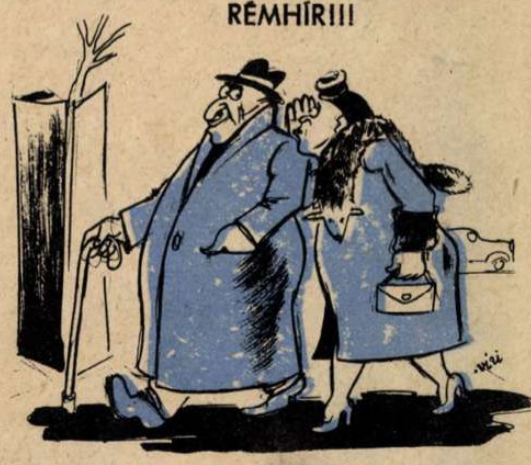

(Rádiórajz a nagy eseményről.)

«Zsidó női segédcsapat alakul Palesztinában, Anglia megsegítésére. Glück auf!»

MEGHÁTRÁLT AZ ELLENSÉG! Rommel vezérezredes vidáman tekint a végtelen afrikai sivatagba... Baloldalán a mosolygó Böttcher vezérőrnagy, páncélos hadosztályparancsnok.

A SZOVJETFRONT FINN SZAKASZÁN. Akadályt nem ismerő hős finn csapatok a befagyott tó jegén át üldözik a vörös hadsereg egyik szétvert egységének menekülő részeit.